DECRETA CONGREGATIONIS OCTAUAE [- DECIMAE] GENERALIS

Gesuiti

Digitized by Google

(2

DECRETA
CONGREGATIONIS
OCTAVÆ
GENERALIS.

NAPOLI

Decretum 1. *in MS. ſeſſ.* 41.

INSTITVTI ſunt, iuxta formulam cap. 7. §. 72. Deputatorum Ordines duo ex omnibus Aſſiſtentijs. Prior, vt cum P. Generali ſecerneret ex varijs cum Prouinciarum, tum priuatorum poſtulatis, quæ tractanda in Congregatione, quæue ad Generalem remittenda, quæ demùm reijcienda viderentur. In quem electi fuerunt pluribus ſuffragijs P. Thomas Reyna Prouincialis Siciliæ, P. Florentius de Montmorency Rector Duacenſis, P. Stephanus Carlet Aſſiſtens Galliæ, P. Petrus Gonzalez de Mendoza Aſſiſtens Hiſpaniæ, P. Ioannes de Mattos Aſſiſtens Luſitaniæ.

Electio Deputatorum pro ſeligendis.

In poſteriorem Deputatorum Ordinem, pro examinandis detrimentis, quæ paſſa eſt

Electio Deputatorum pro detrimentis.

Societas, lecti ſunt ex Italia P. Franciſcus Piccolomineus Prouincialis Neapolitanus, ex Gallia P. Bartholomæus Iaquinotius Rector Diuionenſis, ex Germania P. Goſvvinus Nickel Rector Duſſeldorpienſis, ex Hiſpania P. Franciſcus Pimentel, ex Luſitania P. Nunius da Cunha.

Decretum 2. in MS. ſeſſ. 42. 43. 44.

Electio Aſſiſtentium. VLtimo die quatridui, ad capiendas informationes pro electione nouorum Aſſiſtentium deſtinati, electus eſt ad plura medietate ſuffragia Aſſiſtens Italiæ P. Thoma Reyna Prouincialis Siciliæ, tertio ſcrutinio: Germaniæ P. Florentius de Montmorency Rector Duacenſis, tertio ſcrutinio: Galliæ P. Bartholomæus Iaquinotius Rector Diuionenſis, primo ſcrutinio: Hiſpaniæ P. Petrus de Mendoza Prouincialis Caſtellæ, primo ſcrutinio: Luſitaniæ P. Nunius da Cunha, ſecundo ſcrutinio. Tum, vocatis ad Congregationem Secretario Societatis cum Procuratore Chilenſi, quæſitoque Procuratoris Generalis morbo impediti ſuffragio, electus eſt ad plura medietate ſuffragia Admonitor P. Io: Stephanus Menochius Prouincialis Romanus ſecundo ſcrutinio. *Electio Admonitoris.*

Electio Deputatorum. Vt eſſet facilior, breuiorque tractandorum in Congregatione deciſio; cenſuit Congregatio, inſtituendas eſſe varias Deputationes, ad ea diſcutienda priùs, quæ poſtea forent à Congregatione decidenda, relicta

ea-

earum diſtinctione, ac deputandorum electione, arbitrio P.N. Generalis: fueruntque huiuſmodi Deputationes omninò vndecim. Scilicet ſex ad recognoſcendas Conſtitutiones, Regulas, Decreta, Formulas, & Ordinationes, tum impreſſas, tum ſcripto tranſmiſſas: vt, ſi quæ dubia occurrerent, explicarentur, & defectibus adhiberentur remedia: vna ad ſpiritualem profectum promouendum; vna item ad excitandum zelum animarum in Miſſionibus, alijſque Societatis miniſterijs: duæ ad fouenda ſtudia literarum, tum ſuperiorum, tum humaniorum: vltima ad conformandam rerum temporalium adminiſtrationem. In has verò Deputationes, præter paucos alijs addictos muneribus, Patres omnes Congregati diſtributi ſunt.

Decretum 3. in MS. ſeſſ. 47.

Profeſſi quatuor Votorũ pro officio Procuratoris.

VIſum eſt Conſtitutionibus, & menti S. Ignatij congruentius, vt quatuor Votorum Profeſſi non fungantur ordinariè Procuratoris munere: neque ſit in arbitrio Prouincialium in eo, prout libuerit, diſpenſare: quod à quibuſdam Prouincijs poſtulatum fuerat. Quia tamen magna eſt pleriſque in locis idoneorum Coadiutorum Spiritualium penuria; commendandum putauit Congregatio P. Noſtro, vt, quandiù durabit hæc neceſſitas, Prouincialibus hanc diſpenſationẽ petentibus facilem ſe præbeat.

Decretum 4. *in MS. ſeſſ.* 50.

De diſſolutdis aliquibus Collegijs Prouinciæ Romanæ.

QVod Prouincia Romana propoſuerat de tribus Collegijs, Spoletano, Sorano, & Montis Sancti diſſoluendis, cenſuit Congregatio, de duobus poſtremis rem arbitrio P. Noſtri committendam: vt, poſt pleniorem informationem, tentatis remedijs, quibus ea Collegia, ſi fieri poteſt, ad commodum ſtatum perducantur, auditiſque tandem Aſſiſtentibus, id ſtatuat, quod è re Societatis fore videbitur: vitata ſemper Principum, & Ciuitatum offenſione, & Societatis inuidia. Quod maximè curandum erit in Collegio Sorano, ob antiqua, & æterna memoria digniſſima, Boncompagnæ familiæ in Societatem beneficia. Spoletanum verò maior pars retinendum cenſuit.

Decretum 5. *in MS. ſeſſ.* 52.

Idem pro Prouincia Neapolitana.

ET cùm propoſitum eſſet ſimile poſtulatum Prouinciæ Neapolitanæ, deſignataque ſex Collegia diſſoluenda (nimirum Capuanum, Salernitanum, Amantheanum, Adrienſe, Paulenſe, Bibonenſe, cum Reſidentia Monopolitana in ſpem futuri Collegij admiſſa) eandem poteſtatem P. Noſtro, cum ijſdem cautionibus Congregatio fecit: niſi, quod maior pars cenſuit retinenda eſſe Collegia Capuanum, ac Salernitanum, nec alia ſimul dimittenda, ſed ſenſim, captatis occaſionibus.

De-

Decretum 6. in MS. ſeſſ. 54.

Circa numerum Profeſſorum ad Congregationem Prouincialem vocandorum, quem aliquæ Prouinciæ augeri petierant, ne Rectorum multitudo antiquiores Profeſſos, vt fieri ſolet, excluderet; cenſuit Congregatio, nihil innouandum.

Numerus Profeſſorum non augendus pro Congregatione Prouinciali.

Decretum 7. in M.S. ſeſſ. 55.

Audita informatione circa poſtulatum Prouinciæ Lugdunenſis, de Domo Profeſſa Gratianopolitana in Collegium ſaltem inchoatum commutanda; cenſuit Congregatio, eius rei poteſtatem R.P. Generali faciendam.

Domus profeſſa Gratianopolitana commutanda in Collegium.

Dec. 8. in M.S. ſeſſ. 56.

Qvamuis dubium id eſſe non poſſet, cenſuit tamen Congregatio apertius declarandum, aliquibus id petentibus, munus docendi Grammaticam, & literas Humaniores, eo fine & modo, quo, apertis ad maiorem Dei gloriam, & proximorum ſalutem ſcholis, eas docendas ſuſcepit Societas; proprium eſſe ipſius miniſterium, non certo temporis ſpatio, nec certis perſonis addictum, ſed quandiu Superioribus in Domino videbitur, etiam à Sacerdotibus, atque etiam Profeſſis, exercendum.

Munus docendi Grammaticam, & Humaniores literas, proprium Societatis.

Decretum 9. in M.S. ſeſſ. 57.

Qvod petebatur, vt ij, qui abſolutis ſtudijs Societatem inierunt, & in alijs miniſterijs probati ſunt, antequam promoueantur

Qui in Societatem ingrediuntur abſolutis ſtudijs, non tenentur ad tertium annum.

tur ad gradum, mittantur ad Domum tertiæ probationis, vel in Collegijs ſecedant ad aliquot menſes, colligendi animi cauſa Congregatio non cenſuit exigendum: ſed ſatis eſſe, ſi, quæ iam conſtituta ſunt, & ex vſu Societatis promotioni ad gradus præmitti ſolent, exactè ſeruentur.

Decretum 10. *in M.S. ſeſſ.* 59.

Congregationes Prouinciales congregentur, vt moris eſt, etiam poſito Breui Pontificio de cogenda Congregatione Generali.

VT ſatisfaceret aliquorum dubitationi, declarauit Congregatio, Conſtitutionem Summi Pontificis de Congregatione Generali cogenda quolibet nouennio, non impedituram; quominùs Congregationes Prouinciales etiam cogantur more ſolito quolibet triennio: tum ob alias cauſas, tum vt videatur, an ſit expectandum nouennium ad cogendam Generalem. Quod ſi viſum erit expectandum; tunc Congregatio Prouincialis, quæ tertia erit poſt vltimam Generalem, Deputatos eliget, cum ſuo Prouinciali Romam venturos.

Decretum 11. *in M.S. ſeſſ.* 64.

Enitendum per P. Generalem, vt noſtri remoueantur à cura Monialium.

QVamuis non ſit opus nouo Decreto, vt Societatis à cura Monialium immunitas, Conſtitutionibus ſatis firmata, commendetur P. Noſtro: quia tamen munus ordinarij earum Confeſſarij, Noſtri, qui ſunt in Vrbe Carpenſi, ſubire coacti ſunt à Sacra Congregatione Cardinalium Sanctæ Inquiſitionis; enixè rogãdum cenſuit Congregatio, vt illud onus, adeò alienum ab Inſtituto noſtro,

quàm

quàm prudentiſſimè, ac fortiſſimè poterit, excutere omninò conetur.

Decretum 12. *in M.S:ſeſſ.65.*

CVm Reuerendiſs P.F.Thomas Turcus, Magiſter Generalis Venerabilis Ordinis Prædicatorum, in Generaliſſimo Capitulo, ad plurima, & maxima eius Ordinis in Societatem noſtram vetera merita, illud nouiſſimum, pro ſua in nos beneuolentia ſingulari, adiecerit, vt & Societatem vniuerſam, & ſingulas eius perſonas, non ſine honorifico teſtimonio, omnibus caritatis, ac venerationis officijs, ſuis Religioſis colendam diſtrictè præceperit; decreuit Generalis Congregatio, vt quod iam à P.N.Generali piæ memoriæ Mutio ordinatum fuit, id nunc totius Societatis ſenſu, & authoritate diſtrictiùs præcipiatur. Vt ſcilicet Noſtri omnes, vbique gentium, de Venerabili Ordine vniuerſo, de ſanctis eius inſtitutis, eximia doctrina, ac præclarè geſtis, cum ea commendatione priuatim, ac publicè loqui, cum eiſque peramanter agere, & mutuæ hoſpitalitatis, ceteriſque omnibus caritatis officijs, certare ſtudeant, eo cultu ac veneratione, quæ & minimam hanc noſtram Societatem decet, & religioſiſſimæ familiæ, natu ac dignitate maiori, maximè debetur.

De ſignis beneuolentiæ, & caritatis exercendis erga Patres Ordinis Prædicatorum.

*Dec.*13.*in M.S.ſeſſ.65.*

DEinde cùm recitatum eſſet edictum, ante duos circiter annos à Venerabili

Aguntur gratię Ordini Patrum Caſſinenſiũ Congregationis Italiæ, pro beneficio in Societatẽ collato.

Congregatione Caſſinenſi, per occaſionem Comitiorum, vulgatum, & iam tum à P.N. Generali piæ memoriæ Mutio Societati vniuerſæ communicatum, ad beneficij memoriam, ſimulque grati animi, & mutuæ in religioſiſſimos illos Patres caritatis, ac venerationis vicem, ad omnes Socios tranſmittendum: quo edicto Societatis exiſtimationem libello quodam ſub nomine (vt quidem ipſi, & nos pariter opinamur, mentito) D. Conſtantini Caſſinenſis Monachi & Abbatis edito, inſigniter læſam dolent, ſimulque damnata ſuppoſiti authoris leuitate & audacia, ſuum de Societate honeſtiſſimum iudicium nobis pariter, ac ceteris omnibus conteſtantur: Cenſuit Congregatio, huiuſmodi ſenſum, ac iudicium Venerabilis Ordinis, ſingularis beneficij loco habendum, colendumque eſſe. Decreuitque, nomine totius Societatis, hanc illi viciſſim gratiam cum ſumma amoris ſignificatione referendam: vt tū ipſis, tum ceteris quibuſcumque teſtaretur, planè ab initio nobis perſuaſum eſſe, eiuſmodi traductionem Societatis ab eius Ordinis, qui & religioſiſſimus eſt, & optimè ſemper de ipſa meritus, ſenſu ac pietate omninò alienam fuiſſe.

Dec. 14. in M. S. ſeſſ. 68.

ACtum eſt, poſtulantibus pluribus, de noua Decretorum editione: qua, reiectis, quæ ſunt ſuperflua, vel reformata, aut etiam abro-

abrogata; ceteris verò ceto materiarum ordine ad normam Conſtitutionum collocatis; commoditati pariter, & doctrinæ legentium conſuleretur.

Nihilominus communi conſenſu probatum eſt reſponſum Patrum Deputatorum. Scilicet, cùm noua illorum editio curabitur; retinenda quidem eſſe Decreta, ſicuti nunc edita ſunt, propter vtilem, & gratam notitiam rerum in ſingulis Congregationibus Generalibus geſtarum: addendas tamen in fine, vel ad marginem cuiuſque Decreti, citationes aliorum Decretorum, quæ de ijſdem rebus in alijs Congregationibus factæ ſunt, mutando, derogando, extendendo, &c. Immò eiuſmodi Indiculum quàm primùm conficiendum eſſe, vnde iuuari interim poſſint legentes. *Liber Decretorũ aliorum Congregationũ, retinendus pro vt iacet*

Dec. 15. in M. S. ſeſſ. 70.

QVæſitum, & agitatum eſt diù: An ſtatuenda ſit pœna Superioribus localibus, qui, ſine facultate Prouincialis, aut probabili cauſa, notabili ſumma æris alieni grauauerint Domum: in qua pœna ne R. quidem P. Generalis diſpenſare poſſit: & quæ tandem eſſe debeat. Et an ſimilis pœna conſtituenda ſit Prouincialibus grauantibus Domos, & Collegia pluribus perſonis, quàm pro tempore alere poſſint?

Cenſuit verò Congregatio; non ſtatuendam quidem de nouo certam pœnam cul- *Non eſt ſtatueda pœ-*

pæ,

pæ, quæ poteſt eſſe admodùm varia: Verùm tamen P. Noſtro ſummopere voluit commendatum, vt, pro ſuo in Societatem affectu, eiuſmodi Superiores incurioſos, & negligentes, vel etiam prodigos rei familiaris Collegiorum, ac Domorum, quę Chriſti pauperum eſt patrimonium, & à qua etiam res ſpirituales, & bonus Societatis ſtatus, ac progreſſus tantopere pendet; impunitos eſſe minimè patiatur: ſed Prouincialium, (vel, in grauioribus cauſis, ſuo ipſius) iudicio pœnam irroget non imparem culpæ, iuxta Dec. 82. Congr. 7.

na, inſligenda Superioribus grauãtibus Collegia ære alieno, ſed ſit in arbitrio P. N Generalis.

Quod ipſum deinde intellectum voluit etiam de Prouincialibus, ſi ipſorum culpa aliquod eiuſmodi acciderit rerum temporalium detrimentum.

Dec. 16. in M. S. ſeß 73.

De promouendo Græcarum literarum ſtudio.

Diu actum eſt de ineunda ratione excitandi in noſtris Collegijs ſtudium Græcarum literarum. Et, quamuis enituerit ardens multorum Patrum deſiderium, ac prudens zelus ſubleuandi eiuſmodi ſtudia, decretis aliquibus remedijs oportunis, cuiuſmodi multa à Patribus ad Humaniores literas Deputatis, alijſque Congregatis ſolerter excogitata fuerint, & in medium allata.

Cenſuit nihilominùs Congregatio, nihil aliud decernendum, quàm enixè commendandum P. Noſtro, vt hanc curam promouendi literas Græcas, in quibus tantum eſt adiumenti ad omnes, quas profitemur, diſci-

pli-

plinas capeſſendas, atque tradendas, tantum luminis ad Sacrorum Voluminum explanationem, tantum prệſidij ad hệreſes expugnandas, tantum noſtræ Societatis decoris & ornamenti; ſimulque gloriæ Chriſti, & Eccleſiæ Catholicæ; non in minimis ſuæ prouidentiæ partibus collocet. Et Superioribus tum localibus, tum Prouincialibus mandet, vt, quidquid hac de re in Ratione ſtudiorum, prệſertim pro noſtrorum Scholarium inſtitutione, præſcriptum eſt; eò curioſiùs exigant, quò alicubi incurioſiùs præſtari conſueuit.

Dec 17. in M. S. ſeſſ. 76.

DVO totidem Prouinciarum contraria postulata coniunctim propoſita ſunt: vnum, vt praxis à Patribus Noſtris, Claudio, & Mutio obſeruata (non admittendi Noſtros ad Profeſſionem, priùs quàm annum trigeſimum tertium expleuerint) Congregationis Decreto firmaretur: alterum, vt tolleretur, ac deinceps liceret id tempus Profeſſione anteuertere. Et, recitatis vtriuſque poſtulati rationibus, vna cum Patrum, pro Ordinationibus non impreſſis Deputatorum, iudicio; Congregatio, eiuſmodi iudicium ſequuta.

Approbatur praxis anni 33. sine noua obligatione pro Profeſſiones

Decreuit, eam praxim deinceps retinendam: ita tamen, vt ea ætas non ſit conditio neceſſaria ad valorem Profeſſionis. Et, quàmuis fuerit interceſſum, & quæſtio biduo agitata; iterùm tamen Congregatio voluit, eam praxim ſuo Decreto firmandam.

Ni-

Nihilominùs, cum poſtera die adhuc dubitaretur, cuiuſmodi Decreto fuiſſet ab aliquibus ſuffragatum: num ſtatuenti, & ad modum legis perpetuæ obliganti; an verò ſolùm approbanti eam conſuetudinem, ſine noua obligatione, veteri Ordinationi adiecta, ſententijs per breues clauſulas repetitis; Placuit maiori parti, eiuſmodi Decreto ſolùm approbari eam conſuetudinem, citra nouam obligationem, & Patri N. commendari.

Dec. 18. in M. S. ſeſſ. 77.

Pater Ferdinandus de Mendoza, primus electus Bœticæ.

CVm pridie ex Hiſpania ad Congregationem Generalem veniſſet P. Ferdinandus de Mendoza, Præpoſitus Domus Profeſſæ Hiſpalenſis, primus Electorum à Congregatione Prouinciali Bœticæ: in cuius locum (quod tẽpore opportunæ profectionis, ægritudine legitimè impeditus iudicabatur) ſubrogatus fuerat Subſtitutorum primus P. Ioannes de Armenta Rector Collegij Malacitani, qui Congregationi Generali tres iam menſes interfuerat; Pater Noſter, neutro interim admiſſo, retulit ad Congregationem, ſuo & PP. Aſſiſtentium iudicio, videri vtrumque, ſiue ex iure, ſiue ex æquitate, admittendum. Ceterùm videret Congregatio, quid decerneret? Quę, omnium quidem ſuffragijs P. Noſtri & Patrum Aſſiſtentium iudicium approbauit: Verùmtamen cenſuit, rem poſteà à Patribus, ad recognoſcendas formulas Deputatis, maturè examinandam, & tandem à Con-

gre-

gregatione certi aliquid ſtatuendum: ne in poſterum expenſæ, vna cum laboribus, & periculis duplicentur. Ambo itaque admiſſi ſunt

Decretum 19. in M.S. ſeſſ. 82.

PLurium Prouinciarum poſtulatum fuit: Vt, iuxtà intellectum Conſtitutionis *P. 9. c. 5. §. 3.* Aſſiſtentes in locum demortuorum eligendi à P. Generali, non ante nominentur, quàm conſulti Prouinciales non modò non repugnauerint, ſed omninò approbauerint electionem, vel omnes, vel maior pars: quia, ſi antè moneantur, vel etiam à ſuis Prouincijs euocentur; non videtur conſtare libertas approbationis.

De electione Aſſiſtentium extra Congregationem Generalem.

Et nihilominùs, poſtquàm fuit totis ferè tribus ſeſſionibus de intellectu prędictæ Conſtitutionis & Decretorum præclarè diſceptatum; obtinuit ſententia: Non eſſe derogandum conſuetudini, à pluribus Generalibus vſurpatæ, monendi Aſſiſtentes in locum deficientium eligendos, priùs quam conſulti Prouinciales approbauerint electionem: ſed eandem conſuetudinem Patris noſtri arbitrio, ac poteſtati permittendam eſſe.

Decretum 20. in M.S. ſeſſ. 84.

AD propoſitam quæſtionem; Ad quem pertineat Vicaria adminiſtratio Collegij, vel Domus, quando, mortuo Rectore, vel Præpoſito, nec nominato Superiore, aditus ad Prouincialem facilè haberi non poteſt; Congregatio, ſequuta iudicium Patrum, ad

Non electo Superiore, loco eius Miniſter.

reco-

recognoſcendas Conſtitutiones Deputatorum, ſtatuit, ſicut abſente, ita etiam moriente Superiore alicuius loci, huius curam ad Miniſtrum pertinere, etiam in Domibus Profeſſis, quamuis ipſe Profeſſus non ſit. Licere nihilominùs Superiori, cùm Domo, aut vita excedit, alium nominare, qui eam curam habeat, ſi Prouincialis citò moneri non poſſit, aut alia grauis cauſa id ſuadeat.

Decretum 21. in M. S, ſeſſ. 84.

Obſeruetur Decretum 7. Congregationis Septimæ.

VNdecim omninò Prouinciarum, multorumque priuatim Patrum Profeſſorum, poſtulatum fuit: vt VII. Congregationis Generalis Decretum 27. de operimento capitis Fratrum Coadiutorum ab hac Congregatione, non tantùm omnimodam firmitatem, ac robur acciperet; ſed etiam ad vſum reuocaretur. Quod vbi relatum eſt, in primis recitato aliquot Patrum Deputatorum in vtramlibet propoſiti partem ſcripto, atque judicio, quæſitum eſt: Num videretur hac de re ſecretis ſuffragijs decernendum; an verò, ſententijs de more in commune collatis? Et placuit maiori parti, iuſtis de cauſis, decerni ſecretis ſuffragijs.

Cùm verò, poſt huiuſmodi Decretum, inſtitiſſent aliquot Patres, vt, antequam res adeò grauis ſecreta ſuffragatione decerneretur, rationes ſaltem in medium afferentur, vel certè (ne quid quiſque in hac cauſa ſenſiſſet, vllo vmquàm tempore conſtare poſſet) in-

ſcri-

ſcriptis, & ſine nomine deferrentur ad Patrem Secretarium in Congregatione recitandæ; conſtitutum eſt ſcripto intra triduum afferendas.

Quo elapſo, lectiſque vtriuſque partis rationibus; ſecretorũ ſuffragiorum plùs quàm duabus tertijs partibus decreta eſt obſeruatio, & executio eius Decreti 27.

Decretum 22. in MS. ſeſſ. 81.

OBlata quæſtione cuiuſdam Prouinciæ de vi renouationis votorum ad primam eorundem nuncupationem confirmandam.

Renouatio Votorũ poteſt habere vim primæ nuncupationis.

Viſum eſt Congregationi, firmitatem Votorum, quæ in Societate poſt biennium Nouitiatus emittuntur, & veritatem Religioſi ſtatus noſtrorum Scholarium, non eſſe ſub diſcrimine opinionum, quantumlibet probabilium, relinquendam. Atque adeò, quod olim Patres Noſtri piæ memoriæ Claudius & Mutius declararunt: vitia, quæ fortè contigerint in prima nuncupatione Votorum, ob defectus ætatis, biennij, alioſque ſimiles; ceſſantibus eiuſmodi defectibus, qualibet conſueta renouatione Votorum emendari, præſenti Decreto conſtituit. Declarans; quòd in Conſtitutionibus dicitur: *Reuocare Vota, non eſſe, obligatione noua ſe obſtringere, ſed eius qua obſtricti ſunt, recordari*: intelligendum eſſe (vt hactenus intellectum eſt) quando renouatio priori ſuperuenit obligationi:

non

non verò, quando nullam inuenit obligationem. Et hoc ipſum in Regulis Magiſtri Nouitiorum exprimendum: & ab eodem Magiſtro apertè explicandum Nouitijs, cùm Vota poſt biennium debent emittere: vt intelligant, renouationes Votorum, à ſe deinceps de more Societatis faciendas, habere vim primæ nuncupationis, ſi fortè, ex prædictis defectibus, prima Vota vim ſuam non obtinuerint.

Dec. 23. in M. S. ſeſſ. 77.

Conficiatur Indiculus eorum, quæ in Societate ſub graui culpa, & pœna præcipiũtur.

CVm rogata eſſet Congregatio, vt iuberet confici, imprimique Catalogum eorum, quæ in Societate, ſub graui culpa, vel pœna, præcipiuntur, vel prohibentur, vt, ſaltem ſemel in anno, prælegatur in menſa.

Cenſuit vtrique poſtulato annuendum: ſtatimque iuſſit, à Patribus, ad Ordinationes non impreſſas Deputatis, eiuſmodi Catalogum confici, à Congregatione, priùs quam diſſoluatur, recognoſcendum.

Dec. 24. in M S. ſeſſ. 87. & 90.

Præceptum Patris Mutij, de non procurãdis, & admittẽdis externorum interceſſionibus, approbatur quoad primam partẽ.

RElata petitione cuiuſdam Prouinciæ, vt præceptum P. Noſtri Mutij, piæ memoriæ, de non procurandis, neç admittendis externorum interceſſionibus, ad aliquas Prouincias miſſum anno 1643. Februarij 7. recognoſceretur, eique moderatio aliqua adhiberetur: & audita Patrum ad Ordinationes non impreſſas Deputatorum, ſententia, qui conſueuerant, moderandum eſſe ita,

vt

vt prima eius Ordinationis pars maneret præcepto firmata: reliquæ duæ, ad præcidendos ſcrupulos, vim tantùm Ordinationis obtinerent.

Viſum eſt Congregationi, eiuſmodi præceptum non modò moderandum, verùm etiam antiquandum. Verùmtamen, cùm eſſet interceſſum; repetitis ſententijs, maiori ſuffragiorum parte, obtinuit interceſſio, & in omnibus approbatum fuit iudicium Patrum Deputatorum: vt ſcilicet prima illius Ordinationis pars maneret priſtino præcepto firmata, cui Congregatio nullum robur conferret: reliquæ verò duæ, ad præcidendos ſcrupulos, ſolius Ordinationis vim obtinerent. Cœterùm poteſtatis R. P. Noſtri fore, præceptum pro ſua prudentia, habita boni communis, locorum, ac temporum ratione, vel adſtringere, vel laxare.

Dec.25. in MS. ſeſs. 88.

DE Caſibus reſeruatis relatum eſt à Patribus, ad recognoſcendas Ordinationes impreſſas Deputatis. *De Caſibus reſeruatis.*

1 Cùm in paruis Collegijs, aut Reſidentijs, in quibus quatuor, aut quinque morantur ex Noſtris, difficile ſit Confeſſario, ſaluo ſigillo, ad Superiorem recurrere pro obtinenda facultate abſoluendi à reſeruatis, ſi quando acciderent; videri conſultius, vt Confeſſarius Pœnitentem abſoluat cum onere ſe præſentandi Prouinciali, aut alteri *Abſolutio reſeruatorum in paruis Collegijs, & Reſidentijs.*

Superiori,ſi breuì ſit in eius Collegium, aut Domum diſceſſurus. Atque hoc Reſponſum Congregatio ſua authoritate firmauit.

Abſolutio reſeruatorum pro Superioribus localibus.

2 Quod in Ordinationibus dicitur: Idē eſſe ſeruandum Confeſſarijs Superiorum localium, ſi quando (quod Deus auertat) in aliquem caſum reſeruatum inciderent; videri magnum onus, nec ſatis eiuſmodi Superioribus eſſe prouiſum, aut ſigillo, ſi Prouinciali ſe ſiſtere teneantur, ſiue per ſe, ſiue per alium: & fortaſſe magis expedire, vt hoc onus differatur in tempus, quo Superior loco mouebitur.

His in conſultationem adductis, diuque agitatis; magis placuit Congregationi, liberam poteſtatem abſoluendi Superiores locales à reſeruatis committi à Prouinciali vni ex Confeſſarijs Collegij, aut Domus, quem ipſe deſignauerit.

Abſolutio pro Prouincialibus.

3 Id quoque, quod eodem loco dicitur: Idem ſeruandum eſſe Confeſſarijs Prouincialium, cùm præſens non eſſet is, qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus: Vix videri in praxim reduci poſſe, ſine periculo violandi ſigillum, aut ſine maximo onere Prouincialis, ſi Generali, per ſe, vel per alium, ſiſtere ſe teneatur. Ideóque tutius fore, facultatem abſoluendi Prouincialem à reſeruatis Socio ipſius abſolutè concedere.

Quod quidem Deputatorum iudicium Congregatio ſua authoritate ſanciuit.

Dec.

Dec. 26. in MS. ſeſſ. 88.

NVper à Patribus Societatis in Luſitania degentibus ad Generalem Congregationem tranſmiſſum fuit exemplum cuiuſdam Decreti, editi à Reuerendiſſimo Abbate Generali, & admodùm Reuerendis Definitoribus religioſiſſimæ S. Benedicti Congregationis Luſitanæ in Monaſterio Tibanenſi, die 29. Octob. 1645. ad hoc ſpecialiter congregatis. In quo, poſtquàm ſummum ſtudium erga Societatem profeſſi ſunt, ac teſtati in hiſtoria Benedictina, Luſitano idiomate nuper vulgata ab admodùm Reuerendo Magiſtro Frate Leone à S. Thoma eiuſdem Congregationis Monaco, quædam referri ex exiſtimato Conſtantino quodam Caietano, quæ à Venerabili Caſſinenſi Congregatione, vt Societatis exiſtimationi contraria, ita minùs probabilia, quàm fides hiſtorica poſtulat, publico Decreto iudicata ſunt: eadem ipſi à primo authore ſine fundamento vulgata aut recogitata, & minùs conſideratè à ſecundo relata, certè à communi ſuæ Congregationis ſenſu prorsùs aliena, declarant. Quibus auditis, cenſuit Congregatio, in primis, Venerabilibus illis Patribus, totique religioſiſſimo cœtui, quàm maximas gratias haberi agique oportere, quòd æquitate, ac charitate, religioſiſſimo Ordine planè digna, bonam Societatis exiſtimationem, etiam aduersùs ſuos ipſorum alum-

Aguntur gratiæ Patribus Caſſinenſibus Cõgregationis Luſitaniæ pro beneficio in Societatē collato.

alumnos,defendendam ſuſceperint. Deinde huius quoque recentis beneficij notitiam, publico Decreto ad omnes Socios tum hodiernos,tum poſteros,tranſmittendam: vt,& quantum ſanctiſſimo Ordini Societas debeat,intelligant vniuerſi, & omnibus charitatis,ac venerationis officijs,parem illi gratiam referre contendant.

Dec. 27. in MS. ſeſſ.89.

In qualibet fundatione Collegij viginti ſaltē alantur.

DEcretum, quod ſeſſione 67. P. Noſtro proponenti conficiendum,Congregatio commiſit, quo remoueatur Noſtrorum offenſio, ſi quando in acceptandis Collegijs vetus formula quintæ Congregationis, vt neque antea, ita deinceps non obſeruetur: & hac ſaltem temporum conditione Pater Noſter vtatur vt regula,ſeſſione 70.relatum ad Congregationem,ab eaque approbatum, huiuſmodi fuit.

Quandoquidem Collegia minora,ex formula in V. Congregatione decreta, ſubductis Scholaribus, qui ex formula ſecundæ Congregationis in eiſdem inſtitui iubebantur,vt Præceptoribus, & Operarijs ſuccedere poſſent ad operis perpetuitatem,non plures ferè alere poſſe oportebat, quàm viginti: iamque ſingulæ Prouinciæ habent maiora, Collegia, in quorum Seminarijs earumdem Scholares ſimul commodiùs, & vtiliùs inſtituuntur; viſum eſt Congregationi, non fore contra vetera Decreta,neque contra bonum

com-

commune, ſi deinceps admittantur aliqua Collegia, in quibus viginti ſaltem Socij degere commodè, ac ſuſtentari poſſint. Excipiuntur Indicæ, & Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc præſcribendum videtur.

Dec. 28. in MS. ſeſſ. 92.

EX reſponſis à Patribus Deputatis ad Formulas, relatum eſt de modo eligendi Vicarium, viuente adhuc Generali.

In caſu impotentiæ Generalis, iudicium de eligendo Vicario ſpectat ad Aſſiſtentes.

Primùm quidem, cùm poſſit accidere, vt Generalis, propter grauem ægritudinem aut ſenium, factus ſit inutilis ad Societatis gubernationem, adeò, vt rebus ſui muneris vacare non poſſit, nec aliquando vacaturus ſperetur: & interim tamen Vicarium ſibi ſubſtituere aut non poſſit, aut nolit. Cui periculo non ſatis videtur conſultum, ſi Vicarius poſſit eligi à Prouincialibus cum approbatione duorum Præpoſitorum localiũ, vel Rectorum vniuſcuiuſque Prouinciæ per literas, pluribus ſuffragijs: quòd nec Prouinciales abſentes facilè ſcire ſtatum Generalis, nec à ſe inuicem diſſiti, ſine alicuius prærogatiua proponendi, eligendum, petendi, recipiendique ſuffragia (quorum nec definitus eſt numerus) & electum declarandi, eam tractationem inchoare poſſint, nedum perficere.

An propterea videretur decernendum, vel declarandum ſpectare ad Aſſiſtentes, qui omnium optimè noſſe poſſunt ſtatum Ge-

neralis, iudicare, Vtrum ſit eligendus Vicarius, & eundem monere, vt eligat, ſi poſſit, niſi id ſua ſponte faciat. Vtque in re tanti momenti conſultum ſit bono publico: & ne, ob defectum capitis, totum corpus Societatis detrimentum patiatur; ad Formulam iuramenti, quo Aſſiſtentes ſe obſtringunt, ſi accidat aliquid ex ijs, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum ſuo officio priuandum, ſe fideliter Societati denunciaturos; addendum eſſe: idem facturos, ſi ob grauem morbum, aut ſenium Generalis, ſit eligendns Vicarius.

Decreuit Congregatio, Aſſiſtentium eſſe iudicare, quando ſit ſubſtituendus Vicarius Generali adhuc viuenti, ſed inutili ad Societatis gubernationem: ipſumque Generalem monere, vt eligat, ſi poſsit, niſi ſponte id faciat. Ceterùm nihil, hac de cauſa, ipſorum iuramento addendum.

Dec. 29. in MS. ſeſſ. 57.

Cetera ad electionem Vicarij pertinentia Definitoribus, paulò poſt electis, commiſſa ſunt.

De electione Vicarij, data impotentia Generalis.

DEfinitores porrò, approbante Congregatione, cenſuerunt, in prædicto caſu eligendum eſſe Vicarium, iuxtà Formulam eligendi ipſum mortuo Generali: Quod non obſcurè ſignificatur Conſt. p. 8. cap. 4. lit. A. Et quamprimùm ab eodem Vicario, conſultis Aſsiſtentibus, debere moneri Socie-

cietatem de ſtatu Generalis, & exquiri ſuffragia Prouincialium, & duorum Præpoſitorum localium, vel Rectorum, vniuſcuiuſque Prouinciæ in Europa, quatuor Votorum professione antiquorum: ex quibus ſuffragijs appareat, quid maior pars cenſeat eſſe faciendum pro bono Societatis. Literæ verò Prouincialium, ac duorum illorum Superiorum, aperiendæ erunt à Vicario, coram omnibus Aſsiſtentibus, & Secretario Societatis. Eodem tempore, ipſi Aſsiſtentes dabunt ſua ſecreta ſuffragia: &, omnibus lectis, atque inter ſe collatis ſuffragijs, fiet quod maior pars iudicauerit. Intereà verò Vicarius iam electus Societatem gubernare debebit, eo prorsùs iure, quod in officio ipſius continetur.

Dec 30. *in MS. ſeſſ.* 44.

An eligendi ſint Definitores.

VT breuiùs expedirentur quæ tractanda ſupererant, actum eſt de eligendis Definitoribus, ad res determinandas, quas eis Congregatio ſpecialiter committendas iudicaret. Et ſequenti die, ad plura medietate ſuffragia, decretum eſt, eligendos eſſe Definitores decem numero, binos ſcilicet ex ſingulis Aſsiſtentijs.

Dec. 31. *in MS. ſeſſ.* 93.

Definitorũ electio.

ET quidem ex Italiæ Aſsiſtentia electi ſunt primò loco P. Franciſcus *P*iccolomineus Prouincialis Neapolitanæ, ſecundo *P*. Valentinus Mangionius: ex Germaniæ

niæ P. Odoardus Knottus Prouincialis Angliæ, & P. Goſvvinus Nickel Rector Duſſeldorpienſis : ex Galliæ P. Bartholomæus Iaquinotius, & P. Stephanus Carlettus, ille nouus, hic vetus Aſsiſtens: ex Hiſpaniæ P. Franciſcus Aguado, & P. Petrus de Auiles Prouincialis Bœticæ: ex Luſitaniæ Pater Nunius da Cunha, nouus Aſsiſtens, & P. Hieronymus Vogado Prouincialis Luſitaniæ, ſinguli ad plura medietate ſuffragia, petita etiam ab abſentibus, cauſa ægritudinis, & ſecundo ſcrutinio, præter P. de Auiles, qui electus eſt primo.

Dec. 32. in MS. ſeſſ. 97.

Poteſtas Definitorum.

ACtum deinde eſt de poteſtate illis danda. Et placuit, dari plenam, iuxtà Formulam, & Decreta Quartæ Congregationis Generalis: vt ſcilicet omnis quæſtio à Congregatione illis commiſſa, & omnis interceſsio (ſiue vna, ſiue duæ fierent) ab illis terminarentur: ijs exceptis, quæ pertinent ad Conſtitutiones, & magna collegia diſſoluenda.

Dec. 33. in MS. ſeſſ. 97.

Declaratio validitatis cuiuſdam Profeſſionis.

ROgata Congregatio, vt declaret, quid ſentiendum ſit de valore Profeſsionis alicuius: qui, cùm ſibi conſcius eſſet, ſe non impleuiſſe trigeſimum tertium annum ætatis, id vel non interrogatus, vltrò non aperuit, vel interrogatus, diſsimulauit.

Cenſuit, Profeſsionem quidem in vtroque euen-

euentu fuiſſe,ac fore validam: eiuſmodi tamen defectus non debere à P.Noſtro impunitos dimitti.

Dec.34. in MS. ſeſſ.97.

ROgata vlterius,vt declaret: An ſit valida Profeſſio emiſſa in manibus Prælati,cui honoris cauſa Prouincialis id detulit, cum ipſe præſens eſſet, vel præſentes alios Profeſſos haberet.

Profeſſio in manibus Prælati externi inualida.

Iudicauit Congregatio, nullius eſſe valoris, ob defectum poteſtatis in admittente: quia facultas Prouincialibus delegata, ex Generalium intentione, non ſemel eorumdem reſponſis expreſſa, non extenditur ad hunc caſum.

Dec.35. in MS. ſeſſ.99. & 103.

De ætate in admittendis ad Societatem, & Vota ſimplicia.

CVm eſſet poſtulatum, vt Congregatio declararet: An ætas quindecim annorum ad probationem, & ſeptemdecim ad Vota ſimplicia Societatis,ita ſit neceſſaria; vt ſi quis abſque diſpenſatione Generalis, ante completum decimumquintum ad Probationem,& decimumſeptimum ad Vota, admittatur; Probatio, & Vota ſint irrita: Poſt quæſtionem, varijs vtrinque ſententijs ſapienter agitatam.

Admiſſio in Societatem, ſine diſpenſatione, ante 15.annũ, & emiſſio Votorũ ante 17.annos expletos,inualidă.

Tandem longè maior Patrum numerus in eam iuit ſententiam, vt Congregationis authoritate definiatur id,quod pluribus iam Generalium reſponſis declaratum fuit: Probationem inchoatam ante decimumquintum,

tum,& Vota emiſſa ante decimumſeptimum annos expletos, minimè rata eſſe, nec ſufficere,vt vouens cenſeatur verè Religioſus.

Prouinciales non poſſunt admittere,nec cōcedere vota, niſi quis expleuerit annum 15. & 17.reſpectiuè.

Et tamen, cùm aliquis Patrum interceſſiſſet,iterumque hac de re diu diſceptatum eſſet;abrogato præcedenti Decreto definitiuo, conſtitutum eſt in poſterum,vt Prouinciales,ſine Generalis diſpenſatione, non habeant facultatem admittendi ad Probationem ante quindecim: nec ad Vota Societatis ante ſeptemdecim expletos annos: ita, vt irritum ſit, defectu poteſtatis, quidquid contrà fuerit factum.

Dec.36.in MS. ſeſſ.104.

Indicenda ſunt ſuffragia pro Rege Catholico

CVm aliqui Patres propoſuiſſent cōſiderandum: Num indicenda eſſent ſuffragia pro Rege Catholico, eique nomine Congregationis agendæ gratiæ ob magnos ſumptus,quos fecit,facitque in dies in Indicis Miſſionibus; Cenſuit Congregatio, vtrumque cumulatè præſtandum.

Dec.37. in MS.ſeſſ.104.128.

Relata à Patribus Deputatis pro ſtudijs ſuperioribus.

A Patribus Deputatis pro ſtudijs ſuperioribus plura relata ſunt: ex quibus quæ proximè ſequuntur Congregatio ipſa conſtituit.

De dando ſuffragio circa mediocritatem.

1 Vt Examinarores ad Profeſſionem ſuo in ſuffragio explicent: An ſaltem mediocritatem attingant illi, qui non habent tantum doctrinæ, quantum neceſſarium eſt ad Profeſſionem quatuor Votorum. Vt videant

deant Superiores, num habenda ſit ratio aliorum talentorum.

2 Quod dicitur in formula iuramenti eorumdem Examinatorum de doctrina neceſſaria ad Philoſophiam ac Theologiam cum ſatisfactione docendam; intelligendum eſſe in ijs locis, in quibus eſt idoneorum auditorum ac diſputantium concurſus. *De iuramento circa aptitudinem legendi.*

3 Vt nemo deinceps cenſeatur habere doctrinam neceſſariam ad Profeſſionem quatuor Votorum, qui non tulerit quatuor Examinatorum tria ſuffragia clara, & minimè dubia. Totidemque requirantur, vt Auditores Theologiæ à ſecundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere poſſint. Nam, vt à primo ad ſecundum tranſeant, duo ſufficient. *De approbatis ad Profeſſionem, et ad Theologiam.*

Tria ſequentia à PP. Definitoribus decreta ſunt, & à Congregatione approbata.

4 IN examine ad Profeſſionem aſſignandæ ſunt Theſes à Superiore cum Præfecto, ex inſtructione 9. §. 3. & præſcribendi quatuor menſes, vltra quos examen non differatur, tàm ijs, qui in quarto Theologiæ anno verſantur, quàm ceteris, qui poſt abſoluta ſtudia, ante ingreſſum, aut poſt alias in Societate occupationes, examen ſubeunt. Quòd ſi intra præfinitum hoc tempus quatuor menſium non fiat examen; *De Theſibus aſſignandis pro examine ad Profeſſionem.*

Con-

Concluſiones mutandæ erunt ab eodem Superiore cum Præfecto ſtudiorum. Singuli autem, licèt non neceſſariò à ſingulis, examinandi ſunt tàm in Philoſophia, quàm Theologia, quando de vtraque Theſes habent.

Prouinciales ſtatuant circa Patres, qui iudicio Examinatorum non ſuperāt mediocritatem in Theologia.

5 Ad dubitationem: An Prouinciales poſſint, inconſulto Generali, ſtatuere, vt Theologi in eo ſtudio progrediantur, quando mediocritatem, Examinatorum iudicio, non ſuperarint, modò præclara in ijs ad gubernandum, aut concionandum talenta eluceant.

Cenſuere PP. Definitores, Prouinciales id poſſe cum ijs, qui mediocritatem attigerint, & talenta eiuſmodi præclara habuerint. Si autem alterum iſtorum deſit, non poſſe diſpenſare, ex Decreto 33. Congregationis VII. Itaque & de mediocritate doctrinæ conſtare debet iudicio Examinatorum, & de excellentia talenti iudicio Conſultorum, & aliorum grauium virorum, quos in conſilium adhibere tenetur, iuxtà §. 8. reg. 19. Prouincialis in Ratione ſtudiorum.

De ſuffragijs pro Metaphyſicis.

6 Ad ſeruandam per omnes Prouincias vniformitatem in examine Metaphyſicorū, PP. Definitores iudicarunt, quinque in poſterum de eorum doctrina iudicium ferre debere, iuxtà Rationem ſtudiorum: & tria ſuffragia neceſſaria fore, vt ad Theologiam Scholaſticam admittantur.

Dec.38. in MS. ſeſſ. 106.107.112.

EX ijs, quæ ad profectum in Spiritu Deputati PP. propoſuerunt, hæc cenſuit Congregatio. *De ſpiritus augmento.*

1 Commendandum *P.*Noſtro, vt,quomodo iudicauerit in Domino expedire, per *P*rouinciales vrgeat Executionem eorum, quæ de ſpiritualibus Exercitijs quotannis per octiduum obeundis conſtituta ſunt. *Prouinciales promoueant Exercitia ſpiritualia.*

2 Ne Superiores locales ab ijs obeundis immunitatem dare poſſint: & ſoli *P*rouinciales rationes audiant, quibus aliquis videatur excuſandus. *Superiores locales non poſſint in eis diſpenſare.*

3 De lectione ſpirituali, nihil quidem communi Decreto addendo ad illum quadrantem, quem Congregatio VII. illi pariter, ac præparationi futuræ meditationis, præfiniuit. Ceterùm ad Superiorum prouidentiam ſpectare eos dirigere, quibus non ſatis eo Decreto conſultum videatur. *De lectione ſpirituali.*

4 Vt, ad fouendum in Fratribus Coadiutoribus ſpiritum Orationis, puncta matutinæ Meditationis illis omnibus breuiter dentur à Præfecto rerum ſpiritualium, vel ab alio à Superioribus deſignato. *Puncta Meditationis pro Fratribus.*

Dec.39. in MS. ſeſſ. 106.

AD quæſitum illud: An ſit ferendum, quod alicubi permittitur, vt aliqui degant in aliqua Domo vel Collegio, hoc ſolo nomine, quòd ſoluunt quantum neceſſe eſt ad ipſorum ſuſtentationem: cùm interim *Qui degũt in Collegijs, non ſoluant quod neceſſarium eſt pro ſua ſuſtentatione.*

ex-

excludantur alij digniores,& vtiliores.

Cenſuit congregatio, hunc morem à P. Noſtro omninò corrigendum.

Dec.40.in MS ſeß.113.

Iudicium ferendum ab Examinatoribus linguarum Indicarum.

POſtulante P. Procuratore Goanæ *Pro*uinciæ, *C*ongregationis authoritate decretum eſt, quod *P.*N.Mutius ſel.mem.eidem Prouinciæ iam conceſſerat: Vt Examinatores de linguis Indorum iurati ferant iudicium de ipſarum peritia, ſufficienti ad Profeſſionem.

Dec.41.in MS.ſeſs.115.

Commutatio Legatorum.

AD poſtulatum, Vt non liceat Superioribus, ſeu Localibus, ſeu Prouincialibus, vti facultate commutandi legata, vel etiam à viuentibus donata, de qua eſt mentio in Comp.Priuil.Ver. Commutatio. §.4.

Reſpondit Congregatio, vſum eius facultatis Generali reſeruandum.

Dec.42.in MS.ſeſs.116.

Impedito electo, eligitur alius vltimo loco ſuſtituendus.

AD quæſtionem: An mortuo, vel legitimè impedito, & declarato, durante Congregatione Prouinciali, aliquo ex electis pro Congregatione Generali, eligendus ſit alius, præter tres ſubſtitutos.

Cenſuit Congregatio, eligendum alium, poſtremo loco ſubſtituendum.

Dec.43.in MS.ſeſs.116.

Triennium Superiorum localium.

DE altera quæſtione, huic tempori, quo, ex nupero Summi Pontificis Breui, Præfecturæ certo temporis ſpatio definitæ

ſunt,

ſunt,ſanè opportuna. Quando incipiat officium Rectoris,vel Præpoſiti? cùm hoc Iure noſtro non ſit conſtitutum: Ius verò Commune hac parte non facilè accommodetur Societatis vſui,qui etiam non ſatis conſtans hactenus fuit: Statuit Congregatio, officium,& authoritatem Superiorum localium, atque adeò triennium *Præfecturis* definitum inchoari à die authenticæ renuntiationis ipſorum in Collegio,vel Domo,quibus præficiuntur: ſiue ipſi præſentes ſint, ſiue abſentes.

*Dec.44.in MS. ſeſſ.*121.

ROgata Congregatio,vt ſtatueret, Confirmationem priuilegiorum Societatis, ſuo nomine,per *P.*N. cum expedire iudicauerit,à Sede Apoſtolica poſtulandam;id enixè *P.* Noſtro commendatum voluit. *Petenda cõfirmatio Priuilegiorum à Sede Apoſtol.*

*Dec.45.in MS. ſeſſ.*121.

ROgata iterum, vt P. Noſtro committeret,quod Congregatio Septima Decr. 99. commiſit Prædeceſſori, de præſcribenda formula modoque inſtituendi Informationes; hoc ſimilirer voluir *P.* Noſtro commendatum. *Præſcribenda forma pro informationibus.*

*Dec.46. in MS. ſeſſ.*125.

ROgata vlteriùs, vt cenſeret, Num præſtaret,vacante Generalatu, Vicarium habere poteſtatem dimittendi è Societate Profeſſos, & Formatos: Cenſuit eſſe è re Societatis, vt Vicarius talem habeat pote- *Vicarius poteſt dimittere Profeſſos, & Formatos.*

ſta-

ſtatem,qua,ex cauſis grauiſſimis, & ad plura cum Aſſiſtentibus ſuffragia, vti poſſit. Eamque proinde vi præſentis Decreti illi communicat.

Dec.47.in MS.ſeſſ.125.

Martyrologium legatur mane.

CVm eſſet poſtulatum, vt Martyrologium deinceps non veſperi, ſed mane legeretur ad menſam: vt Sacerdotes tempori intelligant,quomodo ſit ordinandum Officium:Statuit Congregatio ita faciendum.

Dec.48.in MS.ſeſſ.125.

Procurator Generalis ſupra numerum.

PRopoſitum eſt Congregationi, vt cenſeret:Nùm procurator Generalis in Congregatione Prouinciali actiuum ſuffragium habere debeat ſupra numerum;Cenſuit, habere debere tale ſuffragium, & tali modo.

Dec.49,in MS.ſeſſ.125.

De officio duplici S. Patris Ignatij.

ROgata deinde, vt decerneret ſupplicandum ſuo nomine Summo Pontifici,vt iuberet, Sanctum Patrem Ignatium Officio duplici coli in Eccleſia vniuerſa: Decreuit ſupplicandum.

Dec.50.in MS.ſeſſ,126.

Cum Sũmo Pontifice pro tuendis Priuilegijs.

EXpoſuit Prouincia Poloniæ, Noſtros, qui in eo Regno verſantur, in ſuis miniſterijs impediri à quibuſdam Epiſcopis: neque permitti,vt Immunitatibus, & Priuilegijs à Sede Apoſtolica Societati conceſſis vtantur, ſicut in alijs Regnis. Et ſubinde poſtulauit,vt nomine Congregationis liceret P.Noſtro agere cum Summo Pontifice,

ad

ad hæc impedimenta, quantùm fieri poterit, amolienda: Cenſuit Congregatio annuendum poſtulato: atque hoc negotium P. Noſtro commendandum.

Dec. 51. in M. S. ſeſſ. 126.

DEmum rogata Congregatio, vt, in gratiam Miſſionum Indicarum, ex omnibus Superioribus Reſidentiarum, quas alicubi vocant, Doctrinas, ei, qui primariam Prouincialis iudicio deſignandam, adminiſtrat, liceret adeſſe Congregationi Prouinciali, annuendum cenſuit. Et cùm eadem gratia peteretur Superiori totius Miſſionis Hollandicæ; eandem ſimiliter conceſſit. Ita tamen, vt vterque ſupernumerarius ſit, quando iure antiquitatis intereſſe non poſſunt.

Superiores Reſidentiarum Miſſionum Indicarum, & Hollandicæ in Congregatione Prouinciali interueniant.

Dec. 52. in M. S. ſeſſ. 128.

Quæ ſequuntur Decreta à Patribus Definitoribus confecta ſunt, & à Congregatione approbata.

DVbitatum fuit: Quid cenſendum de ijs, qui impediti ne venire poſſent ad Congregationem Generalem, poſtea, ceſſante impedimento, veniunt: licet Prouincialis cum Subſtitutis in eorum locum, diſceſſerit Romam?

Cenſuere Patres Definitores, in caſu propoſito, Prouincialem cum ſuis Conſultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præſen-

Iudicati impediti, nec ad Congregationem Generalem, nec Prouincialem, nec Procuratorum admitti poſſunt.

tibus, qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent; ad plura ſuffragia iudicare debere, an impedimentum ſit legitimum, & an congruum tempus ſit ad hoc ipſum iudicium ferendum, vt iter in Vrbem tempeſtiuè poſſit inſtitui: excluſo ſemper in hac deliberatione eo, de cuius impedimentis agitur, iuxtà Congregationis Prouincialis Formulam, §. 10. & in poſterum eo etiam, qui proximè ſubrogandus eſt, ſi prior ille impeditus cenſeatur. Cui iudicio ſic facto acquieſcendum eſt: ita vt ijs, qui ea ratione iudicantur impediti, nihil iuris reliquum ſit ad Congregationem Generalem, aut Procuratorum: ex eadem Formula, §. 41. & 13. Quod de Congregatione etiam Prouincialium intelligendum eſt, vt ſcilicet ij, qui prædicto modo cenſentur impediti; omni iure excidant ad eam accedendi: & ſi re ipſa veniant; admitti non debeant.

Dec. 53. in MS. ſeſſ 128.

AD dubitationem: Vtrum Procuratores Indiarum, qui in Prouincijs Luſitaniæ, & Bœticæ commorantur, admittendi ſint ad Congregationem Prouincialem, pro Generali futura conuocatam, ſi Profeſſi ſint, & in dictis Prouincijs, ſi ex eis eſſent, ſuffragij ius haberent, & in ſuis itidem, ſi adeſſent.

Procuratores Indiarũ, in Luſitania, & Bœ-

Cenſuere PP. Definitores, Procuratores Indiarum, eo ſolùm nomine, quòd Procuratores ſunt, ad Congregationem Prouincia-

lem

ſem in Prouincijs Luſitaniæ, & Bœticæ pro Generali futura conuocatam, minimè admittendos eſſe, iuxtà ſenſum Formulæ Congregationis Prouincialis, §. 5. At ſi contingat, Procuratores eiuſmodi Profeſſos eſſe quatuor Votorum, & ratione antiquitatis habere ius ſuffragij in illis Prouincijs, ſi ex ijs eſſent, & in ſuis etiam, ſi adeſſent; admittendos ad Congregationem Prouincialem, etiam pro Generali futura coactam, ex eiuſdem Formulæ, §. 8. qui propterea cum 5. non pugnat.

tica quando admittend. in Congregatione Prouinciali.

Dec. 54. in M.S. ſeſſ. 128.

PEtitum eſt, vt declaretur: An, & qualem facultatem habeant Prouinciales in ſuis Prouincijs, ex vi muneris, faciendi contractus in bonum Prouinciæ, vel Collegiorum, aut Reſidentiarum ſuarum.

Facultas Prouincialium quoad contractus.

Cenſuere PP. Definitores, Prouinciales facultatem habere faciendi contractus in bonum Prouinciæ, vel Collegiorum, aut Reſidentiarum in ſuis Prouincijs: & ſic intelligendam Regulam Prouincialis 9. At, quamuis id validè poſſint; nullo tamen modo facere debere, contradicente, aut etiam inconſulto Superiore locali, niſi vrgens neceſſitas contrarium ſuaderet: in quo caſu monere debebunt Generalem, quas ob cauſas id fecerint.

Dec.55.in M.S.ſeſſ.128.

AD propoſitum, vt P.Noſter adſciſcat, loco Coadiutoris temporalis, Sacerdotem, qui adſtet ad eius ianuam pro admittendis ijs,qui cum eo agere volunt.

Non eſt addendus Socius Sacerdos Patri Noſtro.

Patres Definitores cenſuerunt, omnino rem hanc iudicio,ac voluntati P.Noſtri relinquendam. At, quoniam inſtitit, vt mentem ſuam Definitores aperirent; Iudicarunt,videri ſibi nullam eſſe cauſam, cur fieret iſta mutatio, quæ ſecum etiam aliqua afferre poſſet incommoda. Poſſe tamen P.Noſtrum, quoties viſum ſuerit, vti opera Sacerdotis alicuius in ijs, quæ oportuniùs tali perſonæ committenda iudicaret.

Dec.56.in M.S.ſeſſ.128.

De remouẽdis Noſtris à negotijs ſecularibus.

AD obtinendum, vt Noſtri à negotijs ſecularibus,etiam cognatorum,& propinquorum,abſtineant; Definitores cenſuerunt, Prouinciales, ſub cuiuſque loci viſitationem,monere debere P. Noſtrum,ſi quemquam huius culpæ reum deprehenderint: & quid in remedium,pœnamue, conſtituerint. Et rogandum, vt primo quoque tempore remoueantur, quos huiuſmodi negotijs implicitos eſſe conſtiterit.

Reuiſores, & Subſtituti Secretarij habent vocem paſſiuã in ſuis Prouincijs.

Dec.57.in M.S.ſeſſ.128.

VIſum eſt, Reuiſoribus generalibus concedendum,vt in ſua ipſorum Prouincia paſſiuam vocem habeant in electione pro mittendis ad Congregationem Generalem.

Quod

Quod idem, à paritate rationis, dicendum eſt de Subſtitutis, & alijs omnibus, qui Romæ toti Societati operam nauant, & ex aliâ Prouincia aſſumpti ſunt.

Dec. 58. *in M.S. ſeſſ.* 128.

IS qui ſine culpa, & ſine vlla penitus cauſa, è Societate expulſus eſt, ita, vt inualida ſit dimiſſio; in priſtinum ſtatum abſque Nouitatu reſtitui debet. Si autem valida dimiſſio ſit, & qui dimittitur ſolutus eſt Votis; non niſi poſt expletum biennium ad vota admittendus eſt, quamuis in Probationibus diſpenſare cum illo poſſit Prouincialis, iuxta Ordinat. General. c. 1. §. 2. *De dimiſſis quando denuò admittuntur.*

Dec. 50. *in M.S. ſeſſ.* 128.

QVod habetur Ordinat. General. cap. 1. §. 14. Collegia, quæ poſſunt alere 12. Scholares, non poſſe admittere eleemoſynas; deſumptum eſt ex Conſtit. p. 4. cap. 2. §. 6. vbi ſolùm dicitur, ob populi ædificationem nec petendas eleemoſynas, nec illas, aut dona vlla admittenda. Ad quem finem ædificationis, Congregatio 3. Dec. 25. declarauit, tam intelligentiam, quàm praxim Conſtitutionis exigendam eſſe. Cui declarationi ſtandum eſt: nec cenſendum, per Ordinationem, obligationem aliam, quàm ſimplicis Conſtitutionis, inductam. *De Eleemoſynis pro Collegijs.*

Dec. 60. in MS. ſeſſ. 128.
Pro remedijs ſubleuandæ Domorum, & Collegiorum inopiæ. PP. Definitores approbarunt ſequentia.

Numerus Sociorum deſignandus in quolibet Collegio iuxtà ſtatum temporalem

VT numerus in poſterum admittendorum ab adm. R.P. N. determinetur, conſiderato cuiuſque Prouinciæ ſtatu temporali: immo, vt nulli in aliquibus Prouincijs ad tempus admittantur, ſi id Sua Paternitas, omnibus perſpenſis, expediens, aut neceſſarium fore, iudicabit.

Seruetur Decretum 82. Congregationis VII.

2 Vt ſeruetur Decr. 82. Congr. 7. Ne Coadiutores quartam partem in Collegijs, in Domibus verò Profeſſis ne tertiam partem excedant: & potius adhibeantur famuli, quam præſcriptus ille numerus excedatur. Interim verò, donec ad hanc Regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur.

Prouinciales habeant deſcriptum numerum Sociorũ, qui ſupra vires Prouinciæ aluntur.

3 Prouincialis habeat numerum Sociorum, qui in ſua Prouincia reperiuntur ſupra numerum eorum, qui ex reditibus, & ordinarijs eleemoſynis ali poſſunt, vt ſupernumerarios iſtos per Collegia, & Domos diſtribuere queat, proportione (quantum fieri poterit pro cuiuſque loci facultate) ſeruata. In primis autem tentanda ſunt omnia, vt ne Seminaria, cum irreparabili Prouinciarum damno, ruant in peius. Iuuentur autem, quantum fieri poteſt, vel ijs applicando

No-

Noſtrorum legitimas, & alia Prouincialis diſpoſitioni permiſſa; vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione, iuxtà Decr. 18. Congr. 6. Nominatim verò exonerentur, ſubmouendo, perſonas, ad propria eorum miniſteria abſolutè non neceſſarias.

4 Superiores locales, & Procuratores, quando ſuo ſinguli defunguntur officio, coram Succeſſore, & Miniſtro Domus, aut Collegij, rationem domeſticæ œconomiæ reddant, & ſuo chirographo ſignent, quantum acceperint, quantam Succeſſori rem tradant; atque hanc etiam Succeſſor ſua manu confirmet, iuxtà Ordinationem P. Mutij bon. mem. ad Prouincias tranſmiſſam 31. Martij, anno 1640. *Redditio rationum per Superiores, & Procuratores.*

5 Poſtremò fiat hac de re Inſtructio, adm. R. P. N. iudicio comprobanda, & communicanda Prouincijs, vt Congregatio hanc faciendam cenſuit. *Fiat Inſtructio.*

FINIS.

DECRETA
CONGREGATIONIS
NONÆ
GENERALIS.

Prorogatio Congregationis.

CVm indicta fuiſſet Congregatio ad 8. Decembris, necdum Patres Prouinciæ Toletanæ, Caſtellanæ, ac Luſitanæ, conſtituto die adueniſſent, ſicut nec Viceprouincialis Angliæ; habita inter aliquos Patres conſultatione, iuxtà §.3. officij Vicarij Generalis, viſum eſt, quatuor alijs diebus exſpectandum. Quare inchoata eſt tantùm Congregatio die 13. Decemb. an. 1649.

Decretum 1. *in MS. Act.* 5.

Electio Præpoſiti Generalis.

DIE 21. Decemb. quæ fuit D. Thomæ Apoſtolo ſacra, cùm eſſet plena, & legitima Congregatio, quamuis adhuc PP. Luſitani, & Viceprouincialis Angliæ deſiderarentur, poſt expenſum ritè integrum quatriduum in dandis, & accipiendis informa-

tionibus, electus eſt in Propoſitum Generalem P. Franciſcus Piccolomineus, Prouincialis Prouinciæ Venetæ, primo ſcrutinio, ac promulgatum Decretum à P. Florentio de Montmorency Aſſiſtente Germaniæ; & defuncti Generalis Vicario in forma conſueta.

Dec. 2. in M.S. Act.8.

ABſentibus Patribus Luſitanis, probauit Congregatio, quod P. Generalis propoſuerat, vt, dilata Aſſiſtentis Luſitaniæ electione, procederetur ad electionem aliorum quatuor. Ideòque conſtituto ad capiendam informationem quatriduo, quod integrum eſſe debere iudicatum eſt, ob intercurrentem Natalis Domini, & ineuntis Anni Sancti celebritatem, Italiæ Aſſiſtens electus eſt P. Fabricius Banſus Prouincialis Mediolanenſis, ſecundo ſcrûtinio: Germaniæ, P. Goſvvinus Nickel, primo ſcrutinio, Galliæ; P. Franciſcus Annatus, idem qui proximè officio illo defunctus erat, ſecundo ſcrutinio: Hiſpaniæ; P. Franciſcus de Montemayor, Prouincialis Aragoniæ; primo ſcrutinio: omnes ad plura medietate ſuffragia. Qui vbi iuramentum de more præſtiterunt; ad Congregationem vocati ſunt Secretarius Societatis, Procurator Generalis, & Procurator Iaponiæ: itumque denuò in ſuffragia pro electione Admonitoris, & electus eſt ad plura medietate, ſecundo ſcrutinio P. Io: Ste-

Electio Aſſiſtentium quatuor, & Admonitoris.

Stephanus Menochius, qui iam defuncti Generalis Admonitor fuerat.

Dec. 3. in MS. Act. 8. & 9.

Deputationes variæ. VT facilior eſſet, ac breuior tractandorum in Congregatione deciſio, varias Deputationes inſtitui placuit, relicta Patris Generalis arbitrio earum diſtinctione, ac Deputandorum electione, fueruntq; eæ Deputationes numero ſeptem. 1. De Profectu in ſpiritu. 2. De Inſtituto, ac Formulis. 3. de Miſſionibus. 4. De Studijs. 5. De Paupertate. 6. De Detrimentis, & executione. Vltima, De Rebus temporalibus. Et in has Deputationes, paucis exceptis, qui alijs muneribus addicti erant, Patres omnes diſtributi ſunt.

Dec. 4. in MS. Act. 11.

Petenda moderatio in vacatione Superiorum. PLurium Prouinciarum Poſtulatum, ac deſiderium fuit, nominatim Caſtellæ, Aquitaniæ, Neapolitanæ, Bohemiæ, Toletanæ, Aragoniæ, Auſtriæ, & Rheni Inferioris, vt à Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio ea ſaltem Decreti, ab ipſo de Superiorum vacatione facti, moderatio obtineatur: vt, quod neceſſitas, & aliorum Ordinum vſus exigit, nobis quoque liceat è Rectoribus, ac Præpoſitis Prouinciales conſtituere. Cui Poſtulato ad vnum omnes, nullo prorſus diſſentiente, annuendum cenſuerunt: & Patri Noſtro enixè commendauerunt, vt, prima data occaſione, eam Decreti moderatio-

tionem, non ſolùm pro Prouincialibus, ſed etiam pro Viſitatoribus à Sua Sanctitate totius Congregationis nomine poſtularet.

Dec. 5. in MS. Act. 12.27. & 38.

ROgata eſt Congregatio, vt fortiſſimis remedijs occurreret paucorum factionibus, qui cum offenſione plurimorum, & emendicato Externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, nouarum Prouinciarum erectiones extorquere conantur. Cenſuit autem Congregatio factioſos eiuſmodi quales in Poſtulato exprimuntur, eſſe Societatis perturbatores, eoſque omnibus perturbatorum pœnis ſubiectos eſſe voluit, extendendo, in quantum opus eſſet, ad illos quæcunque in ſuperioribus Congregationibus aduersùs Societatis perturbatores conſtituta fuere. *Contra Machinatores nouarum Prouinciarum.*

Cùmque poſtmodum poſtulatum etiam fuiſſet, vt hoc Decretum ad eos quoque extenderetur, qui per ſimiles factiones, legitimas Prouinciarum diuiſiones impedire conantur; ad iſtos quoque extendendum Congregatio decreuit. *Contra impedientes legitimas diuiſiones.*

Dec. 6. in M. S. Act. 13.

CVm poſtulatum eſſet à Congregatione Decretum, quo intelligerent omnes, deſperandum ſibi eſſe de Profeſſione quatuor votorum, niſi ad præſtantem doctrinam parem virtutem adiunxerint; cenſuit Congregatio nullo eiuſmodi Decreto opus eſ- *Profeſſi ſuperent mediocritatem in virtute.*

eſſe, cùm Conſtitutionibus, & Pontificum Bullis ea de re apertiſſimè cautum ſit. In ordine tamen ad praxim, frequenter id eſſe Noſtris inculcandum, monendoſque feriò Informatores ad gradum, vt coram Deo in conficiendis Informationibus diſpiciant, num is, de quo agitur, eius ſit virtutis, quæ mediocritatem excedat: idem verò etiam iniungendum Prouincialibus, & Conſultoribus: atque vt de hoc capite nominatim priuatis literis ad Patrem Noſtrum perſcribant.

In quo conſiſtat exceſſus ſupra mediocritatem in virtute.

De illo autem exceſſu, in quo conſiſtat, & & vnde dignoſci poſſit; probauit Congregatio iudicium Deputatorum pro rebus ſpiritualibus: qui explicandum cenſuere per analogiam ad ſimilem exceſſum in doctrina, iuxtà Decretum 44. MS. Congregationis Septimæ: cenſendum nimirum excedere mediocritatem in virtute, qui regulariter, & vt plurimum, in rebus, quæ occurrunt, operantur ſecundùm exigentiam virtutis, ſperaturque idem facturos in difficilioribus, ſi quæ id exigeret occaſio: qui paruos defectus religiose cauent: & ſi quando labantur, deprehenſiones, & pœnitentias libenter, atque humiliter excipiunt, & culpam emendant: qui in quotidiano virtutum exercitio, Superioribus æquè, ac domeſticis ſatisfaciunt. Qui tales ſunt, eam virtutis menſuram attigiſſe, quæ ſufficiat ad Profeſſionem quatuor

vo-

votorum: contrarium verò de ijs ſentiendum, qui hunc perfectionis modum non attingerit.

Dec.7.in M.S. Act.13.

QVoniam iampridem à P. Claudio bo. me. commendatum erat, vt ordinarijs Sanctorum Litanijs, quæ quotidie ex pia conſuetudine recitantur, vel Aue maris ſtella, vel Salue Regina ſubiungeretur; Congregatio, inductum hunc in Societate morem laudans, atque approbans, ad inducendam vniformitatem, ſtatuit, vt vbique Aue maris ſtella, Sub tuum præſidium, & Oratio Defende quæſumus, quotidianis Sanctorum Litanijs adiungantur. *Vniformitas in cultu quotidiano Deiparæ.*

Dec. 8. in M.S. Act.14.

QVoniam pleriſque in locis, & præſertim in Domibus Profeſſis, conferentia Caſuum conſcientiæ languere videbatur, propter eorum multitudinem, qui ſe ab ea exemptos dicunt; petitum eſt à Congregatione, vt aliquo Decreto huic incommodo prouideret. Non cenſuit tamen Congregatio vllum ea de re conſtituendum eſſe Decretum, ſed Patris Noſtri ordinationem poſſe abundè ſufficere: quæ, inſiſtendo Regulis 13.14.& 15. Prouincialis in Ratione ſtudiorum, itemque priorum Generalium Reſponſis, declaret, præter eos, qui Theologiam, ac Philoſophiam actu profitentur, & eos, quos Prouincialis eximendos iudicauerit, *Conferentijs Caſuũ quinam debeãt intereſſe.*

rit,nullis alijs Sacerdotibus licere, vi Regulæ,à Caſuum conferentijs abeſſe:in eximendis verò,ſolius inualetudinis,vel grauis cauſæ habendam eſſe rationem.

Dec.9.in M.S.Act.15.

De ſubrogā dis pro abſentibus in Congr.Prouinc.

AD quæſtionem, Quomodo intelligendum eſſet, quod in Formula Congregationis Prouincialis §.12.dicitur;poſt electionem, neminem eſſe pro abſente ſubrogandum; Congregatio reſpondit, de completa electione,etiam Subſtitutorum, intelligi debere.

Dec.10. in M.S: Act.15.

De renunciat. authentica Superiorum.

DEcretum 43.ſeſſ.116.MS.Congregationis octauæ intelligendum eſt de ordinaria Superiorum renunciatione. In caſibus verò extraordinarijs, cùm res vrget, & in loco, vbi præficiendus eſt Superior, fieri renunciatio non poteſt, ob impedimentum belli v.g.vel peſtilentiæ; decreuit Congregatio ſatis eſſe, ſi fiat in loco, vbi maior pars ſubditorum fuerit: vel, ſi id etiam nequeat, in eo, quem Prouincialis aptiorem iudicauerit.

Dec.11.in M.S.Act.16.

Quid agendum ſi Prouincialis fiat inutilis, intra Europam.

CVm quæſitum eſſet, vt Congregatio declararet, quid ſit faciendum, quando Prouincialis, propter ægritudinem, vel alia de cauſa, inutilis ad gubernandam Prouinciam redditus, Vice-Prouincialem conſtituere aut non vult, aut non poteſt;cenſuit,ſi om-

omnium Conſultorum conſenſu, vel etiam trium (quarto ſcilicet excluſo, qui de iure ſuccedere deberet, ſi is Conſultor ſit) certò, ac ſine dubitatione Prouincialis ad munus exercendum factus incapax omninò iudicetur in Prouincijs Europæ remotioribus, hoc eſt, extra Italiam, & Inſulas Italiæ adiacentes conſtitutis; Prouinciam regendam ab eo, cui, mortuo Prouinciali, de iure id competit, donec à Patre Noſtro reſponſum habeatur.

Quòd ſi Conſultores Prouinciæ, aut eorum aliqui, fortè præſentes non adſint, vbi Prouincialis tunc verſatur; ſinceram ad eos de ſtatu Prouincialis informationem mittant Prouincialis ſocius, & eius loci Superior, in quo tunc Prouincialis reperitur, vt ex ea Conſultores iudicium ferant.

Dec. 12. in MS. Act. 17.

Præcepta Superiorum durant donec reuocentur.

OCcaſione Ordinationis à P. Mutio bo. mem. ad Prouincias miſſæ 11. Iunij 1639. quæſitum eſt, an præcepta Superiorum, perſonis particularibus impoſita, mortuis, aut amotis Superioribus, durare deberent, donec à Succeſſore, vel Superiore relaxentur. Re autem diligenter diſcuſſa, cenſuit Congregatio plurimùm expedire, vt eiuſmodi præcepta perſeuerent: monendos tamen Superiores, ne facilè, ac ſine magna cauſa, talia præcepta imponant.

Cùm verò vnus de Patribus decreto inter-

terceſſiſſet; rogatis iterum ſuffragijs, longè maiore eorum parte confirmatum eſt.

Dec.13. in M.S. Act.17.

Profeſſi tenentur denunciare etiam non Profeſſos ambientes.

VIſum eſt Congregationi declarandum, votum Profeſſorum denunciandi eos, qui ambiunt, obligare ad denunciandos etiam non Profeſſos ambientes: & ad hoc, in quantum opus eſſet, præſenti Decreto eam obligationem extendendam.

Sed, cùm eſſet interceſſum contra huiuſmodi extenſionem, rogatis iterum ſuffragijs, interceſſioni datum eſt, vt nulla fieret extenſionis expreſſio.

Cùmque iterum interceſſum eſſet aduersùs totum Decretum; longè maior pars cenſuit, illud retinendum, debereque omnes, qui Profeſſionem emittunt, intelligere, eam obligationem illo voto contineri.

Dec.14. in MS. Act.18.

Vicarius in caſu mortis non nominet Vicarium.

OB varia, quæ oriri poſſent, incommoda, Congregationi propoſitum fuit, num Vicario Generali præſcribendum eſſet, vt in omnem euentum mortis, nominaret etiam ipſe alium Vicarium: ſed Patres in ea re nihil innouandum cenſuerunt,

Dec.15. in MS. Act.20.

Aſſiſtentes officio in defuncti locũ hebent in Congr. Prou.

AEquũ viſũ eſt, vt Aſſiſtentes officio perfuncti in Cõgregationibus Prouincialibus ſuæ Aſſiſtentiæ locum ſupra numerum habeant, ſi fortè per antiquitatem non haberent; ſicut de Prouincialibus in Formula dicitur.

Dec.

Dec.16. in MS. Act.21.

VIſum etiam, vt in Congregatione Generali, abſente ab initio, & ante electiones, quacunque ex cauſa, Prouinciali aliquo; in eius locum ſuccedat, & inter Prouinciales ſedeat, qui de iure illi mortuo ſuccederet: ſeruato tamen loco Prouinciali, aut etiam alteri, ſiue nominato ab ipſo, ſiue de iure immediatiùs ſuccedenti, ſi poſtea aduenerit.

De ſupplendo loco Prouincialis abſentis in Congr. Gen.

Dec. 17. in MS. Act.24.

PEtitum eſt, an cæcus, aut quicunq; alius, qui nonniſi aliena manu ſuffragium ſcribere poteſt, habendus ſit legitimè impeditus à Congregatione Prouinciali. Et cenſuit Congregatio, hoc ſolo nomine, quòd quis ſuffragium nonniſi aliena manu ſcribere poſſit, non debere nolentem excludi: at, ſi talis ſe excuſet; poſſe eius excuſationem acceptari.

Scriptio ſuffragij aliena manu.

Dec. 18. in MS. Act.24.

QVæſitum fuit, quænam Domus cenſeri debeant inchoata Collegia, quorum Superiores ius habeant ad Congregationem Prouincialem. Declarauitque Congregatio, eas tantùm Domos Collegia inchoata cenſeri, quæ à Patre Noſtro non tantùm in ſpem futuri Collegij, ſed etiam, quamuis ad complementum multa deſint, acceptatæ ſunt in Collegium, & Superiores habent à Patre Noſtro, aut de expreſſa eius

De Collegijs inchoatis.

commiſſione conſtitutos, qui ſint, & in poſterum nominentur Rectores, vel etiam ſint horum Vice-Rectores: Superiores autem, qui à Prouincialibus inſtitui poſſunt, & amoueri, & non ſunt Vice-Propoſiti, aut Vice-Rectores; nullum habent ius ad Congregationem Prouincialem.

Dec. 19. in MS. Act. 26.

Nihil contrarium Ritui Romano vſpiã vſurpetur.

AD vniformitatem in omnibus Prouincijs obſeruandam, ſtatutum eſt, vt in publicis ceremonijs, in Miſſis, ac Veſperis, quando cantantur in noſtris Eccleſijs, in Sacramentorum adminiſtratione, & in alijs Officijs Eccleſiaſticis, ritus vbique Romanus obſeruetur: ita, vt nihil vſpiam, quod ritui Romano contrarium ſit, vſurpetur.

Dec. 20. in MS. Act. 26.

De appellatione, vel recuſatione in iudicio de ambitu, in Congr. Prou.

CVm poſtulatum eſſet, vt ſtatueretur, quid agendum, ſi fortè in iudicio de ambitu in Congregatione Prouinciali reus appellaret ab ordinarijs Iudicibus, aut eos tanquam ſuſpectos recuſaret; Congregatio, approbans iudicium Deputatorum, cenſuit; quod de appellatione in Congregatione Generali §. 23. Formulæ dicitur, acquieſcendum eſſe ſententiæ ſine appellatione, extendendum ad Congregationem Prouincialem: ita tamen, vt, ſi quis factam ſibi putet iniuriam, poſſit poſtmodum apud P. Generalem expoſtulare, cùm Congregatio Prouincialis iuriſdictionem in eum non habeat.

De

De recuſatione, ſtatutum eſt, reum audiendum, accitis in recuſatorum locum totidem ex proximè antiquioribus Profeſſis: quibus ſi videatur iuſtam cauſam recuſandi habuiſſe, ab ijſdem in cauſa ambitus iudicandum: ſin minus, reiecta recuſatione, iudicandũ à Iudicibus in Formula deſignatis.

Dec. 21. in MS. Act. 27.

VIſum eſt Congregationi, ſuo Decreto firmare, quod iam vſu receptum eſt, vt in obitu eorum, qui officio Aſſiſtentis aliquando functi ſunt, præter ſuffragia ordinaria, tria Sacra, & tres Coronæ in tota eorum Aſſiſtentia indicantur: per reliquam verò Societatem, Sacrum vnum, & vna Corona: ſimiliter pro Secretario generali per totam Societatem, Sacrum vnum, & vna Corona recitetur: denique pro Prouincialibus in ijs Prouincijs, quas gubernarunt, vnum Sacrum, & vna Corona adijciantur.

Suffragia extraordinaria pro Aſſiſten. Secr. & Prouincialib.

Dec. 22. in MS. Act. 22. & 34.

POſtulatum fuit, vt Congregatio explicaret, quæ, & cuiuſmodi ſint illa negotia, de quibus in Formula Congregationis Prouincialis §. 48. dicitur tractari poſſe in Congregatione Prouinciali. Sed id ſatis intelligi ex ipſa Formula, ac proinde nihil ea de re eſſe addendum, Congregatio iudicauit.

Negotia tractanda in Congr. Prou

Dec. 23. in MS. Act. 34. 42.

RElata ſunt aliquot Prouinciarum querimoniæ aduerſùs Philoſophiæ Pro-

Querimoniæ aduerſus Profeſ-

ſores aliquos Philoſophiæ.

feſſores, quòd inutilibus quæſtionibus tempus terant, perturbato ordine materias tractent, nimiam ſibi opinandi licentiam aſſumant. Congregationis autem, iuxtà Deputatorum pro ſtudijs iudicium, ſententia fuit, ſufficienter incommodis huiuſmodi prouiſum in Ratione ſtudiorum per Regulas Præfecti ſtudiorum, & Profeſſorum Philoſophiæ, neque aliud deſiderari, præter Prouincialium, & Rectorum vigilantiam: remque hanc totam Patri Noſtro plurimùm commendauit: cuius etiam prudentiæ remiſit pleraque monita, quæ ijdem Deputati ſuggeſſerant, quòd nec ipſi iudicaſſent à Congregatione decernenda.

Dec. 24. in MS. Act. 9. 34. & ſeqq.

De diminuẽdo numero Præceptorũ.

DEcem Prouinciarum Poſtulatum fuit, vt numerus Præceptorum, & Cenſurarum minueretur. Re autem diligenter à Deputatis pro detrimentis examinata, & eorum iudicio Congregationi expoſito; cenſuerunt Patres, Præcepta toti Societati communia, quæ nempe ex Decr. 23. (in MS. ſeſſ. 77.) Congreg. 8. typis mandata ſunt, abroganda non eſſe.

Idem iudicium fuit de quatuor alijs non impreſſis. Quorũ primo præceptum P. Claudij de doctrina circa delectationem veneream deliberatè quæſitam, extenditur ad deliberatè admiſſam. Secundo vetatur, ne quis vlla ratione procuret impedire execu-

tio-

tionem Decreti de pileo Coadiutorum. Tertio, ne quis legat, aut retineat libros quoſdam contra Societatem ſcriptos, ſine licentia. Quarto, ne quis à die indictæ Congregationis prouincialis per ſe, vel per aliū, directè, vel indirectè procuret, vt in Electorem, aut Subſtitutum pro Congregatione Generali, aut in Procuratorem, vel Subſtitutum pro Congregatione Procuratorum, ipſe, vel alius includatur, aut alius excludatur, neque pro ſe ſuffragium ferat.

Denique in Præcepto, aliquibus Prouincijs impoſito de interceſſionibus externorum, quod pertinet ad illas non admittendas, expungendum cenſuerunt: quod vero pertinet ad illas non procurandas, ita leniri voluerunt, vt omnes intelligant, de interceſſionibus tantùm ijs agi, quæ liberam Superioribus gubernationem non relinquunt.

Ex alijs Præceptis, quarumdam Prouinciarum proprijs, cùm aliqua cenſuiſſent abroganda, quædam ad Patrem Noſtrum remittenda, quædam etiam relinquenda; declarauit Congregatio, non eſſe intentionis ſuæ, vt Præceptis non abrogatis vllum nouum robur ex eo accedat, quòd ab ipſa abrogata non fuerint.

Dec. 25. in MS. Act. 37.

QVoniam varijs Decretis ſancita eſt pœna in perturbatores Societatis, rogata eſt Congregatio, vt, quinam cen- *Quinam cenſendi Perturbatores Societatis.*

ſendi eſſent tales, declaret. Et in particulari, An qui audacter contra Inſtitutum, Conſtitutiones, & Decreta obloquuntur, pro perturbatoribus habendi eſſent. Qua in re iudicium Deputatorum pro Inſtituto à Congregatione probatum fuit: videlicet, perturbatores Societatis ſine dubio eſſe, qui in Decretis indicantur, præſertim 90. MS. Congregationis V. & 14. MS. Congregationis VI. quique à Paulo V. deſcribuntur in Bulla *Quantùm Religio*: his verò adnumerandos eſſe, qui libellis ſcriptis, aut impreſſis Societatem, eiuſque viuendi, aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt: quique ita palàm, ac paſſim de Inſtituto obloquuntur; vt cenſeri poſſint velle alios in ſuam ſententiam pertrahere.

Cùm autem vlteriùs quæſitum eſſet, quænam forma probationis requireretur, ac ſufficeret, vt quis damnari poſſet pœnis contra perturbatores impoſitis; cenſuit Congregatio, ſatis eſſe, ſi de crimine certò conſtet, iuxtà morem Societatis, in Conſtitutionibus, & in Pontificum Bullis approbatum.

Dec 26. *in MS. Act.* 38.

Executio vrgenda.

CVm à Congregatione poſtulatum eſſet remedium efficax ad executionem vrgendam, iudicium Deputatorum pro detrimentis, & executione ab eadem Congregatione approbatum fuit: remedium ex noua ordinatione petendum non eſſe, ac proinde

ſu-

ſupereſſe tantùm, vt P. Generalis, quod ab ipſo ſperant vniuerſi, viros ſelectos, & diſciplinæ ſtudioſos Collegiorum, & Prouinciarum gubernationi præficiat, illoſque ſua auctoritate foueat, ac defendat: remiſſos, graui pœnitentia correctos, & ante triennij finem, ſi opus eſt, exauctoratos in ordinem redigat. Idque Congregatio Patri Noſtro commendatiſſimum eſſe voluit.

Dec. 27. in MS. Act. 39.

QVorundam fugitiuorum occaſione, rogata Congregatio eſt, vt valido aliquo remedio huic malo occurreret. Re autem maturè, ac diligenter conſiderata, fugitiuos noſtræ Societatis ipſo facto excommunicatos eſſe, Congregatio voluit, & decreuit.

Fugitiui incurrunt excomm. ipſo facto.

Dec. 28. in MS. Act. 39. & 40.

RElatum eſt probatumque iudicium Deputatorum pro Inſtituto, & Formulis, de iure Viſitatorum, quorum vnus expirauit per mortem Generalis, ad Congregationem Prouincialem: videlicet, ratione officij nullum ius ad Congregationem Prouincialem Viſitatori competere, ſecluſa Profeſſionis antiquitate: ac proinde optionem illam, de qua in Formula §. 4. antiquitatem Profeſſionis ſupponere. Et quidem, vt ingrediatur in alienam, quam viſitauit, debebit tum in illa, tum in ſua, antiquitatem habere, vt in eadem Formula §. 8. de Profeſſis alia-

De iure Viſitatoris ad Cong. Prou.

rum Prouinciarum dicitur. Poſita autem Profeſſionis antiquitate, ſi velit ingredi Congregationem in aliena Prouincia, quam viſitabat, ingredietur ſupra numerum: ſi redeat ad ſuam, & in ea ſaltem Profeſsionis antiquitatem habuerit; intra numerum ingredietur.

Cùm autem aduersùs hoc Decretum aliqui Patres intercesſiſſent; auditis Interceſſorum rationibus, rogatiſque denuò Patrum ſententijs, Decretum pluſquàm duabus tertijs ſuffragiorum partibus confirmatum eſt.

Dec. 29. in MS. Act. 41.

De Confeſſarijs Principum in aliena Prouincia.

MOta de Principum Confeſſarijs quæſtione; An, & qua ratione admitti deberent ad Congregationem Prouincialem in aliena Prouincia, in qua tam Principes, quàm ipſi, ordinariè, aut ad longum tempus degunt; cenſuit Congregatio rem hanc totam ex talium Confeſſariorum ad eam Prouinciam, in qua Principes ordinariè degunt, applicatione pendere: ideòque in Formula nihil horum Confeſſariorum occaſione eſſe immutandum.

Dec. 30. in MS. Act. 44.

De dimiſſis ex Societate.

CVm propoſitum eſſet à P.N. Generali, placeretne Congregationi declarare, per Societatem nullo modo ſtare, quominùs ab ipſa dimiſsi, poſt vota ſimplicia, ad officia, & beneficia quæcunque admittantur; Patres ſummo conſenſu omnes ſtatuerunt,

nec

nec eſſe, nec fuiſſe, nec fore vnquàm ad mentem Societatis, vt dimiſſi huiuſmodi impediantur, quominùs officia, vel beneficia conſequi poſſint, ſi alia quapiam ex cauſa indigni non ſint: id enim à nobis exigere quod Conſtitutionum par. 2. cap. 3. §. 5. & ſeqq. circa dimittendos commendatur.

Dec. 31. in MS. Act. 44.

Querelæ ad uersùs quoſdam Theologiæ Profeſſores.

DEputatorum pro Studijs relatum eſt reſponſum ad Poſtulatum, quo remediũ petebatur aduersùs quoſdam Theologiæ Profeſſores, qui, omiſſis vtilibus, & magis neceſſarijs quæſtionibus, minùs vtiles, minùſque neceſſarias ſectantur: videlicet, remedium non aliunde accerſendum, quàm à diligenti eorum obſeruatione, quæ Ratio ſtudiorum præſcribit: ac proinde nullum ea de re nouum Decretum eſſe ſtatuendum: quædam tamen in ordine ad executionem commendari poſſe à N. P. Generali, quorum præcipua capita ſuggeſſerunt. Et hoc totum iudicium Congregatio probauit.

Dec. 32. in MS. Act. 44. 45.

Periti linguarũ proponãtur ad Profeſſion. quatuor Votorum.

AD promouenda humaniorum literarum, & linguarum præſertim, ſtudia, cenſuerunt ijdem Deputati, præter ea, quæ hactenus in fauorem horum ſtudiorum ſtatuta ſunt, decerni etiam poſſe, vt auditores Theologiæ, qui ſub finem quarti anni mediocriter in Theologia profeciſſe inuenientur, proponi poſſint Patri Generali ad Profeſ-

feſ-

feſſionem quatuor Votorum promouendi, ſi compertum ſit, iudicio Prouincialis, & Conſultorum, excellere illos in cognitione linguæ Græcæ, cum ſufficienti notitia Hebraicæ: ſumpto (vbi minus id conſtaret) accurato, & non perfunctorio ea de re experimento, ſi illi, quorum intererit, illud ſubire voluerint. Quod iudicium Congregatio probauit, & Decretum 29. MS. Congregationis VI. in fauorem humaniorum literarum ad iſtos extendit.

Dec. 33. in MS. Act. 46.47.

Declaratio muneris ordinarij.

MVnus ordinarium, quo Congregatio VII. Decreto 72. MS. ait, applicationem fieri alicui Prouinciæ, Congregatio, probans iudicium Deputatorum, cenſuit, eſſe munus quodcunque fixum, & ſtabile ad eam Prouinciam, de qua agitur, propriè pertinens: & quidem à Patre Noſtro impoſitum, ſiue ad definitum tempus, vt eſt munus Prouincialis, Præpoſiti, Rectoris, ſiue indefinitū, quale eſt Lectorum Theologiæ, S. Scripturæ, Procuratoris, &c. Ceterùm inſuper declarauit, abſoluto munere, quod de iure, vel conſuetudine præfixum terminum habet, quale eſt Prouincialis, Rectoris, &c. applicationem ceſſare: in ceteris, quibus præfixus non eſt terminus, applicationem durare donec de perſonis ea ratione applicatis fuerit aliter à Patre Noſtro conſtitutum.

Dec. 34. in MS. Act. 47.

CIrca Formulam eligendi Vicarium Generalem §.1.cenſuit Congregatio. Primò, Nomine Profeſſorum, qui apud Generalem fuerint, intelligi eos, qui fuerint in eadem Vrbe. Secundò, Aſſiſtentibus, ſi præſentes fuerint, ius competere ad electionem Vicarij, etiam ſecluſa Profeſſionis antiquitate. Cùm autem vnus interceſſiſſet contra ſecundam partem huius Decreti, quatenus ſupponebat, ius illud iam eſſe acquiſitum Aſſiſtentibus; rogatis iterum ſententijs, Decretum confirmatū eſt, explicatumque intelligendum eſſe de iure intra numerum præfixum à Formula.

De eligentibus Vicarium.

Dec. 35. in MS. Act. 48.

QVod circa Decretum 67. M.S. Congregationis IV. declarauerat P. Vincentius Carrafa, nempe neque Vice-Propoſitis, neque Vice-Rectoribus ius eſſe ſuccedendi in locum Prouincialis demortui; Congregatio, iudicium Deputatorum pro Inſtituto ſecuta, ſua auctoritate confirmauit.

V. Propoſitis & V. Rectores non ſuccedunt Prouinciali morienti.

Dec. 36. in MS. Act. 49. 52.

ROgata fuit Congregatio, vt diſpliceret, num Procuratoribus Indiarum præſcribendus eſſet aliquis terminus, quo adueniente, eorum officiū expiret, careantq; omni iure ſpectante ad illud. Cenſuit autem Congregatio, nullum talem terminum illis eſſe præſcribendum; ſed, ſi ex conſenſu Patris No-

De Procuratoribus Indiarum.

Noſtri permittantur ſubſiſtere in Europa; quamdiù ſubſtiterint,tamdiù eorum officiũ, & ius, quod habent ad Congregationem Generalem,illis conceſſum permanere,etiam ad plures Congregationes, niſi fortè alius eiuſdem Prouinciæ Procurator aduenerit: eo enim in caſu,Congregatio cenſuit, priorem Procuratorem debere locum cedere poſteriori. Sed,cùm aduersùs vltimam hanc Decreti partem interceſſum eſſet, quatenus per aduentum alterius Procuratoris prior non ſolùm ab officio,ſed etiam ab omni alio iure ipſi coniuncto excludi videbatur; obtinuit interceſſio, vt ſtatueretur ſolùm, adueniente alio Procuratore, prioris Procurationem ceſſare,& omne ius, quod illi competit,vt Procurator eſt,abſtrahendo ab omni alio iure,ſi quod habet.

Dec.37. in MS. Act.49.

Numerus Informantium ad gradum,vel gubern.

PRobauit Congregatio iudicium Deputatorum pro Inſtituto,& Formulis, vt numerus quatuor Informatorum, tàm ad gradum,quàm ad gubernandum,retineatur: & vt ex vno,aut altero loco Formulæ tollatur,quod de accepta à quinque, vel ſex Patribus informatione,habetur.

Dec.38. in MS. Act.53.

Domus Prof. Toletana diſſoluenda.

AVdita, ac diligenter examinata informatione circa Poſtulatum Prouinciæ Toletanæ de diſſoluenda Domo Profeſſa Toletana; cenſuit Congregatio, Poſtulato

eſſe

eſſe annuendum,& vt,Patris Noſtri iudicio, vel Collegio Toletano adnectatur,vel in ſecundum Collegium conuertatur.

Dec.39.in MS. Act.54.

RETulerunt Deputati pro Inſtituto iudicium ſuum de quibuſdam Examinis, & Conſtitutionum locis, quibus malè intellectis impugnatores Societatis abutuntur,& quæ maioris declarationis gratia ad eos remiſſa fuerant:quorum iudicium in omnibus Congregatio probauit. Illa verò loca ſunt, quæ ſequuntur.

Explicatio locorum aliquot in Conſtitutionibus.

Primus locus eſt Examinis cap. 4. §.41. vbi dicitur: *Si & ipſe,& Societas,vel Superior Domus,contenti fuerint, in corpus Societatis admitti poterit*. Manifeſtum eſt ex contextu, ibi ſermonem eſſe de primis votis,quæcunque illa ſint,ſiue Scholaſticorum,ſiue Coadiutorum formatorum,ſiue Profeſſionis,quæ initiò Societatis ſæpè fiebant, exactis duobus probationis annis: vt mirum non ſit, ſi ea votorum emiſſio tam vouenti, quàm Societati libera eſſe dicatur. §. 1.

Secundus locus eſt ex cap. 6. Examinis §.8. *Coadiutores tam ſpirituales,quàm temporales,exacto biennio, quod experimentis, & probationibus datur,& vno adhuc anno, ſi ſcholaſtici fuerint (vt priùs eſt declaratum) ſi velint in Societate manere,& ipſa,vel Superior eius contentus fuerit; oblationem ſuam trium votorum facient, &c.* Hic locus ita intelligendus eſt vt §. 2.

per

per illas voces (*ſi velint*) conditio,& diſpoſitio neceſſaria ſignificetur, quam ab ipſis Societas exigit, vt illos ad vlteriora vota admittat. Non quòd ipſis liberum, & licitum ſit nolle (ſi iam prima vota poſt probationem emiſerint) ſed quòd, ſi nolint, aut repugnent, non debeat illos Societas ad vlteriorem gradum promouere, ſed vel expectare diutiùs, donec meliùs diſpoſiti ſint, vel, ſi ita iudicauerit, illos à ſe dimittere.

§. 3. Tertius locus eſt ex cap 7. Examinis §.1. *Libera tamen manebit Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad Profeſſionem, nec in Coadiutores formatos, & tunc ipſi etiam ſuis votis ſoluti erunt.* Senſus huius loci non eſt, iſtos, ſola non admiſſione ad gradum vlteriorem, ſuis votis exolui, vt ſatis patet ex pluribus examinis, Conſtitutionum, & Bullarum locis; ſed, quia Societas quos iudicat non eſſe vnquàm admittendos ad Profeſſionẽ, vel vota Coadiutorum formatorum, dimittit; per dimiſſionem, non verò per non admiſſionem, illi ſuis votis ſoluti dicuntur.

§. 4. Quartus locus eſt in eodem cap. §.8. vbi de Scholaſticis poſt abſoluta ſtudia dicitur: *Examinentur particulatim, iiſdem interrogationibus, & examine, quo priùs quàm ad ſtudia mitterentur, interrogati ſunt, vt pleniùs ſtabilitas, vel etiam mutatio, ſi accidiſſet, cognoſcatur.* Putatur autem, his verbis alludi ad cap.3. Examinis §.14. vbi interrogatur qui admitti poſtulat;

Num

*Num deliberatum habeat animi propoſitum viuendi,& moriendi in Domino cum hac,& in hac Societate Ieſu:*quaſi perinde liberum ſit Scholaſtico,poſt ſtudia,& priora vota recedere, atque ante emiſſa priora illa vota. Intelligendus eſt autem eodem planè modo hic locus,quo de ſecundo dictum eſt: hæc enim interrogatio aliò non ſpectat, niſi vt Societati conſtet, num hic Scholaſticus eam in ſua vocatione firmitatem retineat, quæ vt conditio neceſſaria exigitur,vt ad vlteriora vota admittatur.

Quintus locus petitur ex Par.5.Conſt.c.4. §.3.*vbi dicitur de votis Scholaſticorum,ea in cuiuſquam manibus non emitti*. Et ibidem lit. D. *ea vota,vt ſoli Deo offeruntur, ita neminem ea admittere &c.* Verùm hoc loco ideò dicuntur vota Scholaſticorum ſoli Deo offerri,& nō homini,& in nullius manibus emitti,atque à nemine admitti; quia in illorum Formula nulla fit hominis mentio, ſed ad ſolum Deum tota promiſſio dirigitur. Non tamen indè ſequitur, Scholaſticos edentes vota illa, in Societatem ipſam non admitti, ſeu non incorporari,nec ei obſtringi:vti patet ex titulo eiuſdem capitis,qui eſt: *De admittendis Coadiutoribus formatis, & Scholaſticis:*& ex titulo totius illius Partis,qui eſt:*De iis,quæ ad admittendum in corpus Societatis pertinent:*& mox ex c.1.§.1. vbi dicuntur Scholaſtici approbati *cooptari in corpus Societatis*, §. 5.

aliiſ-

alijſque locis Conſtitutionum. Præterea ex Bulla Gregorij XIII. quæ incipit, *Aſcendente Domino*, vbi dicuntur ſimiliter Scholaſtici *cooptari in corpus Societatis, eique ex parte ipſorum perpetuò obligati eſſe, &c. Societati per ea ipſa vota ſe dedicare, atque actu tradere &c. Societatem in eos, ex vi votorum, ius acquirere*: & ſimilia.

Dec. 40. in MS. Act. 55. & 56.

Quid agendum, ſi Prouincialis, vel Viſitator in Indijs fiat inũtilis.

PRopter difficultates, quæ ob locorum diſtantiam oriri poſſent in Indijs, ſi contingeret, vt morbo, aut alio caſu, Prouincialis, aut Viſitator ita redditus eſſet incapax ad officij munus exercendum, vt Succeſſorem declarare aut non poſſet, aut non vellet; Congregatio, Deputatorum pro Miſsionibus iudicium approbans, quæ ſequuntur, conſtituit.

§. 1. 1 Vt, ſi de Prouinciali agatur, & ea Prouincia Viſitatorem habuerit; ille, auditis Cõſultoribus, de tota re iudicet, & de Succeſſore, via, in illis partibus ordinaria, prouideat.

§. 2. 2 Si nullus eſſet Viſitator, aut ſi Viſitator ipſe redditus eſſet inutilis ad officium exercendum; ad vtrumque hunc caſum extendatur Decretum huius Congregationis in ſimili caſu factum pro Prouincijs Europæ, ab Vrbe remotioribus: augendo tamen pro Indijs numerum eorum, qui de impedimento iudicare debebunt, vſque ad ſeptenarium: in quo ſeptenario (ſi de Prouinciali aga-

agatur) erunt Conſultores Prouinciæ, & ex antiquioribus Profeſſis præſentibus, aut vicinioribus, tot alij, quot ad explendum ſeptenarium neceſſarij erunt: quot omnes Socius Prouincialis, ſi præſens aderit, aut, eo abſente, Profeſſorum præſentium antiquior, manere debebit: & ex ſeptem illis, quinque ſaltem, Prouincialem prorsùs eſſe inutilem iudicare debebunt, antequàm de Succeſſore cogitent.

3 Si de Viſitatore ageretur, Prouincialis eius Prouinciæ, in qua tunc Viſitator fuerit, intra numerum ſeptenarium continebitur (niſi fortè longiſſimè abeſſet, & periculum eſſet in mora) eritque Prouincialis monere ceteros: non habebit tamen in eo iudicio niſi ſuum ſuffragium, vt ceteri. Et, ſi quinque iudicent, Viſitatorem factum eſſe prorsùs ad ſuum munus exercendum inutilem, & ille duarum aut plurium Prouinciarum Viſitator fuerit; tenebuntur huic iudicio Prouinciæ omnes acquieſcere. §. 3.

4 Si Prouincialis, aut Viſitator, quinque minimùm ſuffragijs (vt dictum eſt) iudicatus fuerit ad munus exercendum factus inutilis; Iudices aperiant literas ſequentis gubernationis, & ſuccedat qui in illis nominatus fuerit: ſi verò nullæ fortè tales literæ haberentur; tunc munus Viſitatoris (ſi de illo agitur) ceſſet omninò: ſi autem de Prouinciali agatur, Decretum 67. MS. Congrega- §. 4.

tionis IV. pro Europa factum, in hoc caſu ad Indias extendatur, & ſuccedat qui de iure ſuccedere debebat.

Dec. 41. *in M.S. Act.* 56.

De Inſtructione pro adminiſtratione rerum temporaliũ.

CVm propoſitum eſſet Congregationi, placeretne confirmare, aut certè probare Inſtructionem pro rerum temporalium adminiſtratione, ex Decreto 60. in MS. ſeſſ. 128. Congregationis VIII. confectam; Placuit (quod etiam Deputatis pro rebus temporalibus viſum eſt) eam, vt meram Inſtructionem, probare, manentibus tamen in ſua vi Decretis, Ordinationibus, & Regulis, quæ in ea referuntur, aut citantur. Placuit tamen etiam maiori parti, vt quod pro Rectore §. 5. de mutuo dicitur, ex Inſtructione tollatur.

Dec. 42. *in M.S. Act.* 57.

De tempore proponendi ad Profeſſionẽ quatuor Votorum.

AD inducendam in Aſſiſtentijs omnibus vniformitatem, & inter eos, qui ad Profeſſionem quatuor votorum proponuntur, quandam æqualitatem; viſum eſt, ordinaria, & communi Aſſiſtentijs omnibus lege, ſeruandam à Prouincialibus eſſe hanc regulam: vt eos, qui ſtudia omnia ante ingreſſum in Societatem abſoluerunt, ad Profeſſionem quatuor votorum, neque ante decimum annum currentem proponant, neque vlteriùs etiam eos differant: eos autem, qui ſtudia omnia in Societate perfecerunt, neque ante decimumſeptimum annum currentem proponant, neque vlteriùs item eos propone-

nere differant: reliquos denique, qui ſtudia Philoſophiæ, aut Theologiæ partim ante ingreſſum in Societatem, partim in ipſa Societate decurrerint; intra duos prædictos terminos, citiùs, aut tardiùs proponant, pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingreſſum illis ſtudijs operam dederint.

Dec.43. in M.S. Act.59.

QVoniam modum loquendi, quo vſa eſt Congregatio V. Decreto 67. M,S. dubium aliquibus inieciſſe dicebatur, An Caſus, qui in Decreto Clementis VIII. enumerantur, reſeruati eſſent in Societate; Declarauit Congregatio, tales omnes caſus eſſe, & fuiſſe ſemper ex illo tempore in Societate reſeruatos: & ad tollendam omnis dubitationis occaſionem, modum illum loquendi, tum in Decreto illo 67. MS. Congregationis V. tum in titulo *De caſibus in Societate reſeruatis*, vſurpatum, immutandum eſſe, atque emendandum: vt vbi in Decreto 67. MS. dicitur [præter reſeruatos] ponatur [reſeruari permiſſos] in titulo verò, *De caſibus in Societate reſeruatis*, vbi dicitur [omnibus Regularibus reſeruantur] ponatur [reſeruari permittuntur. *De Caſibus reſeruatis in Decreto Clementis VIII.*

Cùm à Patre Noſtro propoſitum fuiſſet, num in locum P. Nicolai Zucchij, de Congregationis conſenſu abſentis, vocandus eſſet primus Subſtitutus Romæ exiſtens P. Fabius Albergatus, Rector Collegij Romani, *Subrogatus in locum abſentis.ad electionem Aſſiſtentis.*

eò quòd inſtaret electio Aſſiſtentis Luſitaniæ; re in deliberationem adducta, maior pars cenſuit; prædictum Subſtitutum in locum P.Nicolai Zuccqij aduocari debere.

Dec.44. in M.S. Act.62.

Electio Aſſiſtentis Luſitaniæ.

Cùm ante finem Congregationis Patres Luſitani tandem aduenisſent, indicto capiendis informationibus quatriduo, vltima die illius quatridui mane, ad plura medietate ſuffragia, electus eſt Aſſiſtens Luſitaniæ P.Ludouicus Brandanus primo ſcrutinio, qui ſtatim conſuetum in ea re iuramentum ex Formulæ præſcripto præſtitit.

DECRETA
CONGREGATIONIS
GENERALIS
DECIMÆ.

VLtimo die anni 1651. in quem indicta fuerat Congregatio, ad eligendum nouum Propoſitum Generalem, in locum P. Francici Piccolominei 17. Iunij vita functi; cùm PP. Electores, qui conuenerant, duas tertias longè ſuperarent; conſultationem cum ijs habuit Vicarius Generalis P. Goſvvinus Nickel, an eſſent expectandi, qui breui ſperabantur aſtuturi, Patres quinque Prouinciarum Caſtellanæ, Bœticæ, Toletanæ, Poloniæ, & Bohemiæ (nam de Luſitanis nulla ſpes erat) & viſum eſt pluribus expectandum, differendumque Congregationis initium in diem 7 Ianuarij Annu 1652. quo dicti Patres, nonnullis exceptis omnes adfuerunt: prorogatum eſt tamen tempus electionis in diem 21. propter aliqua, quæ priùs diſcutere, ac definire neceſſe fuit in ordine ad electionem. *Dilatum initium Cōgregationis.*

Dec.1. in M.S. Act.10.

Electio Generalis.

DIe igitur 21. Ianuarij, qui fuit Dominicus,& S. Agneti ſacer, omnibus, quæ formula præſcribit, ritè ſeruatis, ad plura medietate ſuffragia, electus eſt Præpoſitus Generalis R. P. Alexander Gottifredus Prouincialis Prouinciæ Romanæ, confecto, promulgatoque de more ſuper ea re decreto à P. Vicario.

Dec.2. in M.S. Act.13.14.15.

Adminiſtratio bonorum

CVm expoſitum fuiſſet Congregationi, multa committi paupertati noſtræ non ſatis conſentanea in adminiſtratione bonorum, antequam noſtri ſe ijs abdicent; cenſuit Congregatio, Patri Noſtro impensè commendandam, prout etiam commendauit, executionem Decreti 17. Congregationis 7. circa renunciationem bonorum à noſtris faciendam poſt vota Religionis ſimplicia: maximè verò illud, ne cuiquam permittatur ſuorum bonorum adminiſtratio, vel liber vſus, etiam eo tempore, quo dominium retinet. Commendauit inſuper, vt renunciationis formulam recognoſci curet, ijſque verbis concipi, vt, quantum fieri poſſit, artificia, vel effugia nulla proſint eludere volentibus obſeruationem eorum, quæ Societas tam ſtudiosè, tamque ſolicitè ſibi cordi eſſe ſemper demonſtrauit.

Dec.

Dec. 3. in M.S. Act. 16.

QVod dicitur in formula Congregationis Prouincialis §. 7. electos ex ijs, qui in Congregatione locum non habuerunt, poſt electiones peractas, vocandos ſi commodè fieri poterit, vt Congregationi deinceps ad negotiorum tractationem interſint; cenſuit Congregatio intelligendum etiam de Subſtitutis.

Subſtituti in Congregatione Prouinciali.

Dec. 4. in MS. Act. 17. 18.

CVm ob varia, quæ enumerata fuere, incommoda, petitum eſſet, vt Congregatio tempus cogendæ ad electionem noui Generalis Congregationi aſſignatum in 8. p. Conſt. c. 5. §. 2. prorogaret; Cenſuit hæc, per Conſtitutionem ſufficienter prouiſum, cùm prorogationem permittat, ſi fortè neceſſitas eam poſtulauerit: huius tamen neceſſitatis examen Vicario, & Aſſiſtentibus pro tempore futuris ita commendandum eſſe, vt in dubio potiùs in partem affirmantem inclinent, quod & fecit.

Tempus cogendæ Congreg. gen.

Dec. 5. in MS. Act. 20. 21.

VLtimo die quatridui ad electionem Aſſiſtentium indicti, qui fuit Februarij primus, electus eſt tertio ſcrutinio Aſſiſtens Italiæ P. Ioannes Aloyſius Confalonerius, Rector Collegij Mediolanenſis: Germaniæ primo ſcrutinio is, qui proximè officio defunctus fuerat, P. Goſvvinus Nickel: Galliæ ſecundo ſcrutinio P. Petrus Caſzræus Pro-

Electio quatuor Aſſiſt. & Admonitoris.

uincialis Campaniæ : Hiſpaniæ primo ſcrutinio P. Alphonſus Iannez Prouincialis Toletanæ: omnes ad plura medietate ſuffragia. Abſentibus Patribus Luſitanæ Prouinciæ, electionem proprij Aſſiſtentis Congregatio remiſit ad P. Noſtrum eo modo faciendam, quo extra Congregationem ſubſtituuntur Aſſiſtentes in locum demortuorum. Præſtito de more ab electis iuramento; vocati ſunt Secretarius Societatis, & Procuratores, qui ius habent ex formula ad electionem Admonitoris, & electus eſt primo ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia P. Valentinus Mangionus.

Dec. 6. in M. S. Act. 23. 24.

Secretum in examinibus

PEtentibus aliquibus Prouincijs, deliberatum eſt, an qui ſuffragium ferunt de ſcholaſticis noſtris ſiue ad publicos actus admittendis, ſiue promouendis ad vlteriora ſtudia, ſicuti & Rectores, qui ſuffragantium vota excipiunt, adſtringi debeant iuramento ad ſecretum : & quàmuis Congregatio cenſuit, non eſſe adſtringendos; decreuit tamen, omnibus ſignificandum, ea de re per quàm ſeriò deliberatum eſſe, commendatumque Patri Noſtro, vt efficacibus remedijs ſeruari curet ſecretum huiuſmodi, & executioni mandari, quod præſcribitur Decreto 23. Congregationis 7. quo monentur Superiores, vt omni ſtudio inquirant in euulgationum auctores, compertoſque, pro rei grauita-

ta-

tate,ac culpæ magnitudine,puniant, etiam vſque ad muneris priuationem.

Dec.7. M.S. Act.32.

SEruetur quod eſt in Conſt. p.8.c.6 .L.D. vt in electione Secretarij Congregationis , & Aſſiſtentis electionis, duo antiquiores Profeſſi, vnà cùm Vicario, ſuffragia videant : idque addatur formulæ , cum ſe dabit occaſio. *Suffragia in electione Secretarij Congr.gen.*

Dec. 8. M.S. Act. 34.

COngregatio cenſuit , declarandum id , quod hactenus praxis obtinuerat, Vicarium Generalem habere omnem poteſtatem,& facultates ad gubernandam Societatem, quas habet Præpoſitus Generalis exceptis ijs,quæ in regulis officij Vicarij excepta ſunt, nec à poſterioribus deinde Congregationibus ſunt conceſſa : ac nominatim ad illius quoque intentionem dici debere ſacrum, quod dicitur ſingulis hebdomadis ad intentionem Præpoſiti Generalis . *Facultates Vicarij Generalis.*

Dec.9. M.S. Act.34.35.39.

SI contingat , eos , qui nominati ſunt Superiores à Generali defuncto, nondum intellecta ipſius morte, munus iniunctũ deprecari; Cenſuit Congregatio à Vicario , & Aſſiſtentibus ita audiendos, vt ſi probentur eorum rationes, nominati nullo Superiorum priuilegio fruantur,ſed maneant in ſtatu priſtino , donec ab electo Generali vel confirmetur nominatio,vel mutetur . *Superiores nominati à Generali defuncto .*

Quòd

Procuratores Indiarum.

Quòd ſi Procuratores Indiarum eſſent nominati ad officium v. g. Viſitatoris, vel Prouincialis extra Europam; ij non priuentur iure, quod habent veniendi ad Congregationes Generales, niſi adeò fuiſſet expreſſa voluntas Generalis circa ipſorum diſceſſum ex Europa, vt Decretum 36. Congregationis 9. locum haberet.

Dec. 10. M. S. Act. 35.

Præſes Congregationis generalis, moriente Vicario.

SI contingat, Vicarium è viuis decedere ante electionem Generalis, quando iam aduenère. Electores omnes, vel duæ tertiæ illorum partes, ſiue inchoata Congregatio, ſeu nondum ſit; antiquiſſimus Aſſiſtentium debebit Congregationi, & electioni præeſſe, prout in caſu ferè ſimili præſcribitur in c. 5. §. 53. form. Congregationis Generalis.

Dec. 11. MS. Act. 35.

Reuiſores librorum.

OCcaſione aliquorum, quæ propoſita ſunt, ad Cenſores librorum in Prouincijs ſpectantia, Congregatio probauit iudicium Patrum ad hoc ſpecialiter deputatorum, decreuitque Primò Regulas Reuiſorum Generalium, quas iterum recognoſcendas curauit, & approbauit, Prouincijs omnibus communicandas. Secundo loco regulæ 15. quæ eſt vltima, reponendum, & ſeruandum quod ſequitur.

Qui deſignabuntur in Prouincijs ad cenſendos libros, qui fortè Romam non mittentur, ſuperiores Regulas habeant, ſeque

per-

perinde, ac generales Romæ Reuiſores, teneri ſciant, vt, quæ in ijs continentur, cautiones omnes in libris examinandis obſeruent: ſed præcipuo quodam ſtudio ſeruare conentur ea, quæ præſcribuntur ſuperioribus Regulis 6.7.8.9. Qui verò extra ordinem libros edendos à Prouinciali accipient; ſic accipere debebunt; vt eorum Auctores id neſciant, quo maiori cum libertate, ac ſinceritate iudicare de ijs poſſint. Omnes autem Reuiſores ſuas cenſuras eidem Prouinciali tradent, qui eas Romam ad Generalem mittet: &, cùm reſpōſum acceperit, non permittet libros edi, donec illi certò conſtiterit emendata eſſe, quæ Generalis emendanda iudicauerit. Quòd ſi Prouincialis ipſe aliquid edere volet; id non faciet, niſi conſulto priùs Generali, ſeruatoque, quem ille præſcripſerit, ordine. Porrò à Cenſoribus examinari debebunt non ſolùm tractatus librorum, ſed præambula etiam, ac præfationes, admonitiones, epiſtolæ liminares, atque ipſi etiam tituli, ne quidquam indiſcuſſum edatur, omneſque offenſionum cauſæ, quantum in nobis erit, præcidantur. Iam, ſi poſt correctionem contingeret, Auctorem aliquid addere, vel immutare, inſcijs Superioribus, quod eſſet alicuius momenti; Superiores id ſeuerè, pro grauitate delicti, punire meminerint.

Dec.

Dec.12. MS. Act.36.

Suffragia in Congregatione Prouinciali.

IN electionibus, quæ fiunt in Congregatione Prouinciali, videantur ſuffragia à Prouinciali,& Secretario,eritque hoc exprimendum in formula,quando recudetur. Et in vniuerſum in eiuſmodi Congregatione nulla ſunt publicanda ſuffragia, quæ à duobus ſaltem viſa non fuerint.

Dec. 13. MS. Act. 40.

Iudices de doctrina in Theſibus publicis.

CVm quæreretur,quid facto opus,ſi Iudices, qui interſunt publicis Theologiæ diſputationibus, formare nequeant iudiciũ certum de ſufficientia doctrinæ ad Profeſſionem quatuor Votorum, ſiue id contingat ob frequentes nimis interlocutiones Profeſſorum, ſiue ob defectum ex parte Argumentantium,ſiue alia ſimili ex cauſa; Cenſuit Congregatio, dandam in primis operam,ne ſimilia vmquàm accidant, nimirum ita inſtituendo diſputationes, & tales deſignando argumentantes, vt eiuſmodi hæſitatio timeri nequeat. At ſi nihilominus contingat, vt vnus aut alter Iudicum non poſſit formare iudicium,nec ex reliquorum ſuffragijs res in alterutram partem poſſit definiri; tum Prouincialis ſubſtituat pariter vnum, aut alterum ex ijs, qui fortè diſputationibus interfuerunt (ſi viri graues ſint, & ad iudicandum idonei) vt iurati Iudicum loco ſuffragium ferant: ſi verò vel hi deſint, vel nec ex horum ſententia de ſufficientia

do-

doctrinæ ſatis conſtet;quàm primùm ad examen recurrat, iuxta reſponſum aliàs datum à P.Franciſco Picolomineo piæ mem.

Dec.14. M.S. Act.49.

Oratio de SS.Ignatio, & Xauerio.

COngregatio annuendum cenſuit pio quorundam poſtulato, vt ſub finem Litaniarum poſt Orationem, Defende &c. adderetur Oratio,Deus,qui glorificantes te &c. in honorem SS.Ignatij, & Franciſci Xauerij.

Dec. 15. MS. Act. 54.

Iuramentũ PP. Electorum in Congregatione generali.

CVm die 5. Martij P. Generalis incidiſſet in morbum,ex quo ſequuta eſt octaua poſt die, hoc eſt 12. eiuſdem menſis, inexpectata mors, omnibuſque luctuoſa, poſt exequias, iuxta formulam, præſide veterum Aſſiſtentium antiquiſſimo P. Fabritio Banfo (quod nullus eſſet nominatus Vicarius) indictum eſt biduum ad electionem noui Generalis:ſed cùm occaſione ſuperioris electionis dubitatum eſſet à quibuſdam,ſi contingeret plura fieri ſcrutinia,an non eſſet ad ſingula repetendum à ſingulis iuramentum; Congregatio declarandum cenſuit; prout præſenti decreto declarat, iuramentum primo ſcrutinio præmiſſum, complecti totam electionem,ac ligare iurantes,etiam pro ſequentibus ſcrutinijs,atq; hanc ſemper fuiſſe, & eſſe Societatis mentem.

Dec.

Dec. 16. in MS. Act. 55.

Electio noui Generalis.

DIe 17. Martij, quæ fuit Dominica Paſſionis, omnibus, quæ formula præſcribit, ritè ſeruatis, electus eſt ad plura medietate ſuffragia Præpoſitus Generalis R. P. Goſvvinus Nickel Aſſiſtens Germaniæ; & decretum electionis à Congregationis Præſide promulgatum de more.

Dec. 17. MS. Act. 56. 57.

Confirmatio Aſſiſt. & Admonit.

CVm eſſet liberum Congregationi vel nuper electos Aſſiſtentes confirmare, vel nouos eligere; ſecreto ſcrutinio, paucis admodùm diſſidentibus, cenſuit eſſe confirmandos: & vocatis dein ijs, qui ius habent ad electionem admonitoris, ſecreto pariter ſcrutinio, confirmatus eſt idem, qui priùs fuerat electus. Et cùm quæreretur, an Aſſiſtentes confirmati præſtare denuò deberent iuramenta; Congregatio iudicauit, ſatis eſſe, ſi ratum haberent iam anteà præſtitum, quod & fecerunt. Et quia nouus Aſſiſtens fuit eligendus pro Germania; vno die ad informationem conceſſo, electus eſt primo ſcrutinio P. Chriſtophorus Schorrer Prouincialis Germaniæ ſuperioris, ſtatimque iuramentum præſtitit in formula expreſſum.

Dec. 18. M.S. Act. 76.

Interceſſiones externorum.

CVm duo fuiſſent Congregationi propoſita, circa præceptum de non procurandis externorum interceſsionibus, Primum,

mum, vt explicarentur verba illa Decreti 24. Congregationis 9. *Quæ liberam Superioribus gubernationem non relinquunt*. Secundum, vt remedium tandem vniuerſale, & efficax circà huiuſmodi peſtem pro tota Societate adhiberetur; In primis Congregatio cenſuit, prædicta verba interpretatione non indigere, cùm ſatis pateat, per illa prohiberi procuratas externorum interceſsiones, quæ Superiores impediunt, aut ſaltem difficilem eorum reddunt gubernationem, quo minùs pro ſuo iudicio, & voluntate, iuxta inſtitutum noſtrum, de rebus, & perſonis ſibi ſubiectis diſponant. Deinde cenſuit, primam impoſiti à P. Mutio præcepti partem, de non procurandis externorum interceſsionibus, aliquibus tantùm Prouincijs impoſitam, ad omnes Prouincias extendi debere ſuo decreto, prout de facto extendit, & confirmauit: cum ijs tamen cautionibus, quas adhibuerunt Congregationes 8. & 9. *Præceptum P. Mutij.*

Index eorum, quæ continentur in Decretis VIII. IX. X. Congregationis Generalis.

Prior numerus Congregationem indicat, poſterior Decretum.

ADmonitor *electus eadem die & actione. VIII. 2. IX. 2. X. 5. poſt electionem noui Generalis idem coufirmatur. IX. 2. X. 17.*

Ætas *requiſita ad Nouitiatum, & ad Vota ſimplicia. VIII. 35. ad Profeſſionem. VIII. 17. & 33.*

Ambitus *Iudices recuſari poſſunt. IX. 20. eorū ſententiæ acquieſcendum ſine appellatione in Congreg. Prouinciali. ibid.*

Ambientes *etiam non Profeſſos tenentur ex voto denunciare Profeſſi. IX. 13.*

Aſſiſtens *Electionis dum eligitur, duo antiquiores Profeſſi recognoſcunt ſuffragia. X. 7.*

Aſſiſtentes *P. Generalis indicant de electione Vicarij, data impotentia Generalis. VIII. 28. monent Societatem de ſtatu Generalis. VIII. 29. Confirmati ſunt mortuo Generali dum duraret Congregatio. X. 17. Confirmati iuramentum denuo non præſtant. ibid. in caſu mortis poteſt à Generali moueri nouus Aſſiſtens ante approbationem Prouincialium. VIII. 19. Officio perfuncti locum habent in Congregationibus ſuæ Aſſiſtentiæ. IX. 15. pro ipſis in obitu fiunt extraordinaria ſuffragia. IX. 21. antiquiſsimus præeſt Congregationi Generali, ſi moriatur Vicarius Generalis, vel nullus ſit.*

ſit. X. 10. & 15. Aſſiſtentis Luſitaniæ electio dilata. IX. 2. ad electionem ipſius in locum Electoris abſentis ſubrogatur Subſtitutus. IX. 43.
Benedictinorum Patrum Congregationi Caſſinenſi aguntur gratiæ. VIII. 13. item Luſitanicæ VIII. 26.
Bonorum ſuorum adminiſtratio & vſus Noſtris dominium retinentibus nõ permittatur. X. 2.
Caſuum reſeruatorum abſolutio pro Prouincialibus, Rectoribus, & in paruis Collegijs, ac Reſidentijs cui commiſſa. VIII. 25. caſus omnes in Decreto Clementis VIII. decreto numerati, in Societate ſunt reſeruati. IX. 43. ad tollendum dubium emendatur decretum V. Congregationis. ibid.
Cenſurarum & Præceptorum Catalogus legendus in menſa ſingulis annis ſemel. VIII. 23. auctus. IX. 24.
Ceremoniæ ſacræ nihil Ritui Romano contrarium vſurpent. IX. 19.
Coadiutoribus pileum clericalem prohibens Decretum confirmatur. VIII. 21. illis danda puncta Meditationis. VIII. 38. quot in ſingulis Collegijs aut Domibus eſſe debeant. VIII. 60.
Collegiorum aliquorum diſſoluendorum poteſtas committitur P. Generali. VIII. 4. admitti poſſunt in Ciſalpinis regionibus vbi viginti ſaltem ſocij commode ſuſtentari poſſunt. VIII. 27. pro quolibet deſignandus numerus ſociorum. VIII. 60. Collegia inchoata quænam ſint. IX. 18. quomodo illis prohibeantur eleemoſynæ. VIII. 59. Collegiorum, quæ ſunt Seminaria, iuuandorum ratio. VIII. 60. In Collegijs vel Domo, quia pro ſua ſuſtentatione ſoluat, nemini liceat. VIII. 39. quomodo il-

illis eleemoſynæ prohibeantur. Oct. 56. Congregationi Generali cogendæ tempus pro neceſſitate prorogandum. X. 4. Iudicati legitime impediti amittunt ius ad Congregationem. Oct. 52. Procuratores Indiarum dum ſunt in Europa habent ius ad illam. IX. 36. X. 9. in ea ſupplet locum Prouincialis abſentis, qui illi morienti de iure ſuccederet. IX. 16. in ea pro electione Generalis non eſt repetendum iuramentum in ſingulis ſcrutiniis. X. 15. præeſt antiquiſſimus Aſſiſtentium, ſi moriatur Vicarius poſt aduentum Electorum. IX. 16.

Congregationes Prouinciales fiant vt moris eſt, etiam poſito Innocentij X. Breui. Oct. 10. non augendus eſt numerus Profeſſorum ad eam vocandorum. Oct. 6. Superiores primæ Reſidentiæ in India, & totius Miſſionis Hollandiæ liceat intereſſe Congregationi Prouinciæ. Oct. 51. Procuratores Indiarum in Luſitania & Bætica quando admittendi ad Congregationem. Oct. 53. Reuiſores librorum Generales, & Subſtituti P. Secretarij habent vocem paſſiuam in ſuis Prouinciis. Oct. 57. ad eas admittendi Aſſiſtentes officio perfuncti IX. 15. & ſuperiores inchoatorum Collegiorum. IX. 18. & Procurator Generalis ſupra numerum. Oct. 48. non excluditur cæcus, aut impotens ad ſcribendum. IX. 17. Viſitator ex vi muneris non habet ius vt interſit. IX. 28. quando id ius habeant Confeſſarii Principum. IX. 29. poſt electionem Subſtitutorum nemo pro abſente ſubrogandus. IX. 9. negotia quænam ibi pertractanda. IX. 22. ad negotiorum tractationem vocandi qui fuerunt electi tanquam

Sub-

Subſtituti. X.3. ſuffragia à Prouinciali & Secretario videnda. X,12. ſi electus ante finem Congregationis ſit impeditus, eligitur alius vltimo loco ſubſtituendus. Oct.42.

Conſtitutionum *& Examinis loca explicata. Oct.22.& 59. IX.39.*

Confeſſarij *Principũ quãdo habeant ius ad Congregationem Prouincialẽ. IX.29.*

Cultus *quotidianus Deiparæ. IX.7. SS. Ignatii & Franciſci oratio in Litaniis. X.14.*

Conferentijs *caſuum quinam debeant intereſſe. IX.8.*

Contractuum *celebrandorum facultas in Prouinciali. Oct.54.*

Decretorum *Congregationum collectio retinenda vt iacet, Oct. 14. eorum Indiculus conficiendus ad ea colligenda, quæ de eadem materia ſunt. ibid.*

Deputationes *variæ ad facilius expedienda negotia. Oct.2. IX.3.*

Definitores *decreta electi. Oct.30.& 31. eorum poteſtas limitata. Oct.32.*

Dimiſſi, *ſi admittantur, probandi ſunt in Nouitiatu. Oct.58. non impediantur conſequi officia & beneficia. IX.30.*

Domus *Profeſſæ Gratianonopolitanæ commutandæ poteſtas commiſſa P. Generali Oct.7. item Domus Profeſſæ Toletanæ. IX. 38. In Domo vel Collegiis degere, qui pro ſua ſuſtentatione ſoluat, nemini liceat. Oct.39.*

Electio *Vicarii Generalis quibus Profeſſis competat. IX.34. an facienda ſit electio Vicarii, ſi inutilis euadat Generalis, iudicant Aſſiſtentes. Oct.28.*

Executionis *vrgendæ modus. IX.25.*

Eleemoſynæ *pro Collegiis quæ prohibeantur. Oct. 59.*

Examinatores *ad Profeſ-*

feſſionem explicent, an examinatus attigerit mediocritatem. Oct. 37. quomodo intelligatur eorum iuramentum de aptitudine ad docendum. ibid. Examinatores de peritia in linguis Indorum iurati ferant iudicium. Oct. 40. ad Profeſſionem, & ad tertium & quartum annum Theologiæ tria ſuffragia clara requiruntur. Oct. 37.

Examen *Metaphyſicorum requirit quinque iudices de doctrina. Oct. 37. in examine ad Profeſſionem theſes à Superiore & Præfecto ſtudiorum aſſignandæ, & aliquando mutandæ. ibid. ſi iudices nequeant formare iudicium in diſputationibus publicis de doctrina ad Profeſſionem neceſſaria, quid agendum. X. 13.*

Ab Exercitijs *ſpiritualibus eximere quemquam nequeunt Superiores locales. Oct. 38.*

Fugitiui *è Societate incidunt in excommunicationem. IX. 27.*

Generalis *Præpoſitus in caſu impotentiæ ad gubernandum monitus ab Aſſiſtentibus tenetur eligere Vicarium. Oct. 28. & monenda tunc eſt Societas. Oct. 29. non eſt ei addendus ſocius Sacerdos. Oct. 55. in eius electione non eſt repetendum iuramentum in ſingulis ſcrutiniis. X. 15.*

Græcæ *linguæ ſtudium commendatur. Oct. 16. ad Profeſſionem iuuat. IX. 32.*

Humaniores *litteras & Grammaticam docere eſt munus proprium Societatis. Oct. 8.*

In Indijs *ſi Prouincialis vel Viſitator fiat inutilis quid agendum. IX. 40. Indiarum procuratores dum ſunt in Europa habent ius ad Congregationem Generalem. IX. 36. X. 9.*

In·

Informationum *Formula de Promouendis & de Aptis ad gubernandum commendatur P. N. Oct.* 45.

Informatores *quatuor ſufficiunt ad Gradum, & Gubernandum. IX.* 37.

Inſtructio *pro adminiſtratione rerum temporalium approbatur cum exceptione. IX;*41. *&* pro *reddenda ratione œconomiæ domeſticæ exigitur. Oct.*60.

Infirmi *ſuffragium quæſitum in electione Admonitoris. Oct.*2.

Interceſſiones *externorum procuratio præcepto P. N. prohibetur. Oct.*24. *explicatur præceptum. IX.*24. *X.*18. *extenditur ad omnes prouincias. ibid.*

Lectioni *ſpirituali non eſt præfigendum aliud tempus. Oct.*38.

Legatorum *cõmutatio Generali reſeruata. Oct.*41.

Magiſtri *Nouitiorum regulis addenda explicatio de vi Renouationis Votorum. Oct.*22.

Martyrologium *mane legendum ad menſam. Oct.* 47.

Miniſter *locum tenet Superioris abſentis aut mortui, niſi alium ille nominaſſet. Oct.*20.

A Monialium *cura vt remoueantur* Noſtri *enitendum. Oct.*11.

Munus *docendi Grammaticam & Humaniores litteras non eſt adictum certo tempori aut perſonis. Oct.*8.

A Negotijs *Sæcularibus etiam cognatorum Noſtri abſtineant. Oct.* 56.

Numerus *admittendorum determinetur à P. N. Oct.* 60.

Ordini *Patrum Prædicatorum ſigna beneuolentiæ exhibenda. Oct.* 12.

Perturbatores *Societatis quinam cenſendi ſint. IX.* 5. *&* 25.

Præceptorum *& cenſurarum Indiculus ſemel ſingulis annis legendus ad men-*

menſam. *Oct.* 23. *Auctus IX.* 24. *Durant præcepta etiam mortuo vel amoto Superiore, niſi reuocentur.* IX.12.

Priuilegiorum *Societatis procuranda confirmatio.* *Oct.*44. & 50.

Procurator *Generalis in Congregatione Prouinciali ſupra numerum admittendus.* *Oct.*48.

Procuratoris *munere Profeſſi ordinarie ne fungantur, niſi ex diſpenſatione Generalis.* *Oct.*3.*procuratores quando defunguntur officio rationem reddant ſuæ œconomiæ.* *Oct.* 60. *Procuratores* Indiarum *quamdiu retinent ius ad Congregationem Generalem.* IX.36.X 9.

Ad Profeſſionem *ætas requiſita.* *Oct.* 17. & 33. *quando quis ad illam proponendus.* IX.42. *requiritur exceſſus in virtute ſupra mediocritatem, & qualis.* IX.6.*emiſſa in manibus Prælati externi inualida.* *Oct.*34.

Profeſſi *tenentur ex voto denunciare ambientes etiã non Profeſſos.* IX.13.*quinam habeant ius ad electionem Vicarii.* IX. 34. *non augendus numerus vocandorum ad* Congre*gationem.* *Oct.*6.

Prouinciales *à quo poſſint abſolui de* Re*ſeruatis.* *Oct.* 25. *cum quibus diſpenſare poſſunt, vt in ſtudio Theologiæ progrediantur.* *Oct.* 37. *poſſunt celebrare contractus etiam pro Collegiis.* *Oct.*54.*iudicant quinam ſint eximendi à* Con*ferentiis caſuum.* IX. 8. *ſi euadat inutilis in* Europa *quid agendum.* IX.11.*quid in Indiis.* IX. 40. *Prouincialis abſentis locus ſupplendus in Congregatione Generali.* IX. 16. *Prouinciali mortuo fiunt extraordinaria ſuffragia.* IX.21. *ei non ſuccedunt ipſo iure VicePræpoſiti, & ViceRectores.* IX. 35.

Pro-

Prouinciarum *diuiſionem procurantes, aut impedientes quãdo cenſeantur Perturbatores Societatis. IX. 5. per quid fiat, aut quomodo ceſſet applicatio alicui Prouinciæ. IX. 33.*

Renouatio *Votorum aliquando habet vim primæ nuncupationis. Oct. 22.*

Rectores *ſeruent ſecretum de examine. X. 6. à quo abſolui poſſint de reſeruatis. Oct. 25.*

Reuiſores *Generales habent vocem paſſiuam in ſuis principiis. Oct. 57. Reuiſores librorum in Prouinciis delecti ad quid teneantur. X. 21.*

Regi *Catholico decreta ſuffragia pro Indicis Miſſionibus. Oct. 36.*

Secretario *Societatis defuncto extraordinaria ſuffragia decernuntur. IX. 21.*

Subſtituti *P. Secretarii habent vocem paſſiuam in ſuis Prouinciis. Oct. 57. Subſtituti electi in Congregatione Prouinciali, ſi in ea locum non habuerant, vocandi ſunt ad negotiorum tractationem. X. 3.*

Suffragia *à quibus recognoſcenda in Congregatione Prouinciali. X. 12. & in electione Aſſiſtentis ad Generalis electionem. X. 7. ſuffragium aliena manu ſcriptum validum eſt. IX. 17.*

Suffragia *extraordinaria in morte Aſſiſtentis, Secretarii, & Prouincialis. IX. 21.*

Superiorum *vel negligentium vel prodigorum pœna remiſſa arbitrio P. Generalis. Oct. 15. à quo ipſi abſolui poſſint de Reſeruatis. Oct. 25. non eximunt ab Exercitiis ſpiritualibus. Oct. 38. eorum officium quando incipiat. Oct. 43. IX. 10. quando defunguntur officio reddunt rationem ſuæ œconomiæ. Oct. 60. Superiores inchoatorum Collegiorum quinam habeant ius ad*

Con-

Congregationem Prouincialem. IX. 18. Superiores nominati à Generali pòſt defuncto, ſi munus deprecentur, à nouo Generali erunt vel confirmandi, vel mutandi. X. 9.

Ad tertium Probationis annum, aut ad eius partem non tenentur ingreſſi in Societatem abſolutis ſtudiis. Oct. 9.

Theologis quot ſint neceſſaria Examinatorum ſuffragia vt procedant in ſtudiis. Oct. 37.

Theſes in examine ad Profeſſionem aſſignandæ à Superiore cum Præfecto. Oct. 37. mutandæ ſunt, niſi fiat examen intra quatuor menſes. ibid.

Triennium Superiorum quando incipiat. Oct. 43. IX. 10.

Vicarius Generalis à quibus Profeſſis eſt eligendus. IX. 34. poteſt dimittere Profeſſos & Formatos. Oct. 46. in caſu mortis non nominat Vicarium. IX. 14 eius facultates. X. 8. poteſt Congregationis Generalis tempus prorogare. X. 4. Vicario mortuo, vel ſi nullus ſit, quis præſit Congregationi Generali. X. 10.

Viſitator non habet ius ad Congregationem Prouincialem ex vi muneris. IX. 28. ſi euadat inutilis in Indiis quid agendum. IX. 40.

Votum Profeſſorum denunciandi ambientes obligat etiam quoad non Profeſſos. IX. 13. Votorum Renouatio aliquando vim habet primæ nuncupationis. Oct. 22.

FINIS.

Aol 1470995